MONTØR FORUM

Elektroarbeidernes Fagforening - Hordaland, Sogn og Fjordane. Årg. 10. nr 1 2000

s.18 Tariffoppgjøret 2000

s.28 Oppussing av Kalfarvei 71

s.10 Vernearbeid, kva blir det fokusert på ?

s. 26 Vi har et lik i lasten

s.8 Øk din egen lønn...

EL&IT FORBUNDET

EL&IT FORBUNDET

INNHOLD • 1 • 2000

3	Håpløshetens evangelium?
4	Klubblederspalten
5	Historisk utstilling
7	Vernekampanjen 2000
8	Øk din egen lønn...
9	Lønnsstatistikkene
10	Vernearbeid, kva vert det fokusert på?
11	Anekdote til senkning av arbeidsmoralen
12	Karlsen
13	Overgang fra Elektriker til Energimontør
14	Høgdskolestudier uten studiekompetanse
15	Er vi på rett vei?
16	Merkefest
17	Notiser
18	Tariffoppgjøret 2000
20	Ikke rør arbeidsmiljøloven
23	Statutter for streikefondet
24	Skandaløst av LO
26	Ombygging av Kalfarvei 71
28	Vi har et lik i lasten
30	Seieren følger våre faner

Montør forum

Utgis av Elektroarbeidernes Fagforening - Hordaland, Sogn og Fjordane

Adr.: Kalfarvei 71 • 5018 Bergen
Tlf.: 55 55 36 60
Telefax: 55 55 36 61

Ansvarlig redaktør: Ove Toska.

Redaksjon:
Erik Grytdal, Åge Blummenfelt, Jan Henrik Larsen, Ole Peder Grip, Egil Gulholm, Tor ivar Fuglø.

Opplag: 2 500 eks.

Ettertrykk anbefales når kilde oppgis.

Utforming: Bang Illustrasjon.
Trykk: John Grieg Trykkeri.

Fagbevegelsens utfordringer ved ett tusen årsskille !

Tusenårskiftet gav rom for profetier om mangt og mye i media. Ett av disse gikk på spørsmål om behovet for en fagbevegelse inn i framtidens "tjeneste og informasjonssamfunn".

I noen av profetiene, ble fagbevegelsen levnet liten mulighet framover, ut fra at samfunnet og velferdsstaten allerede var ferdig utbygget , og at individualiseringen og veien bort fra fellesskapsløsninger syntes rimelig ferdig lagt. Andre så fortsatt for seg en fagbevegelse, men en fagbevegelse som tilpasset seg de endringer som samfunnet skapte. Dette gjennom mindre fokus på felles lønnsfastsettelse, men mer over på skolering, forsikringer, juridisk hjelp og rådgivningstjenester.

Dette er et interessant tema, og det er ett tema som angår hundre tusener i dette landet vårt, medlemmene i fagbevegelsen selvsagt, men også de som nyter godt av fagbevegelsens arbeid uten selv å ha bidratt, eller for den saks skyld tror det alltid har vært sånn.

Min påstand er at fagbevegelsen har tilpasset seg samfunnet utvikling og gradvis tatt opp i seg det enkelte medlems behov gjennom sine 100 år. Og dette er jo etter min mening selve basis for en oppegående fagbevegelse. Og LO med sine forbund er veldig oppegående og aktuell, til glede for de fleste og til forargelse for noen.

Når det i debatter om fremtiden pekes på de utfordringer samfunnet står overfor, med fokus på stadig økende kompetansebehov, individuell tilpasning av lønnsnivå, hjelp til orientering innenfor ett stadig mer komplisert samfunn, forsikring av ens helse og økonomiske verdier osv. JA, så har igjen LO's forbund vært foran, ikke samtidig på alle områder, men tilpasset de ulike vurderinger og behov.

For 100 år siden var slagordene 8 t arbeidsdag og overenskomster som sikret lik lønn for likt arbeid. Den første arbeidervernloven kom ved lov i 1892, og i 1935 kom Hovedavtalen og med den fredsplikten. Viktige krav for den enkelte og for tillitsvalgte, men også omstridte krav. Hovedavtalen var svært viktig i forhold til å sikre fagbevegelsen forhandlingsrett til kravene som skulle fremmes, først tariffesting og senere i samarbeid med Ap ble disse lovfestet og dermed allmenngjort.

Tilsvarende kom sykelønnsordningen, sluttvederlagsordning, svangerskapsordningen, ferieloven, arbeidsmiljøloven osv, på plass - og husk dagens tariffavtaler gir en rett til 37,5 t uke mens loven sier 40 t, AFP gir anledning til å gå av ved 62 år mens loven sier 70 år med anledning til å gå av ved 67 år.

Dette tilpasser selvsagt også den uorganiserte del av arbeidslivet seg til.

Dette var fellesskapsløsninger med bakgrunn i å hjelpe den enkelte når behovet eller situasjonen tilsa dette. På 70 og 80 tallet kom de nye utdanningsgruppene ut i arbeidslivet og fagbevegelsen tilpasset seg denne situasjon. Den teknologiske ut-vikling, oljealderen kom og nye forbund og sammenslutninger ble etablert. Og igjen måtte LO og dets forbund tilpasse seg samfunnets endringer.

Ove Toska *Ark.73b*

I vårt eget forbund har vi gått den sammen veien til dels sammen med LO, men også i noen tid utenfor LO. Individuelle tilpasninger og hensyn har ikke "druknet" og skal ikke druknes i den kollektiv ramme som ett medlemskap i vårt forbund innebærer.

• **Fagutdanningen** har vi alltid vært opptatt av, det å ha sitt eget offentlig godkjent fagbrev som sikret en jobb uavhengig av bedriftstilhørighet var lenge en kampsak. På 80 tallet ble behovet for etterutdanning og kompetanseheving for "eldre" montører en ny kampsak - og hvem husker ikke kampen for individuell rett til etterutdanning i 1996. I 8 uker stod kampen, herav 6 uker i lock out.

• **Lokale** bedriftsvise lønnsforhandlinger med individuelle tilpasning gitt etter fremforhandlede kriterier har også funnet sin form.

• **Juridisk hjelp** og rådgivning er blitt viktige ytelser til medlemmene, ikke bare i forhold til lønns og arbeidsforhold - men juridisk rådgivning tilbys nå i vår fagforening også til mer private forhold

• **Forsikringsordningene** er bygget gradvis ut i forhold til samfunnets utvikling og den enkeltes situasjon. Uføreforsikring er innført - som sikrer den enkelte bedre økonomi dersom en blir ufør uansett årsak. I en tid der svært mange blir uføre grunnet at sykdom rammer, har vi sett mange eksempler på de økonomiske problemer dette igjen skaper.

Fagbevegelsen har alltid hvert opptatt av dagens behov, men samtidig har en også evnet å ha flere tanker i hodet - ikke minst i forhold til hva morgendagen utfordringer vil være, og hvordan vi best skal forberede oss til denne på vegne av våre medlemmer….. LO sover ikke, ei heller EL & IT Forbundet - og vi på vårt ståsted skal selvsagt bidra med vårt.

Min spådom er at fagbevegelsen framover vil være like aktuell også i de neste 100 år - som den har vært det de foregående 100 år.

Hvem andre evner å ta forsvars-kampen for velferdsstaten og våre opparbeidede rettigheter, hvem skal kjempe for like muligheter i ett samfunn med økende forskjeller, hvem skal holde i sjakk stadig mere aggressive kapitaleiere …..?

STÅ PÅ !

Ove

Håpløshetens evangelium?

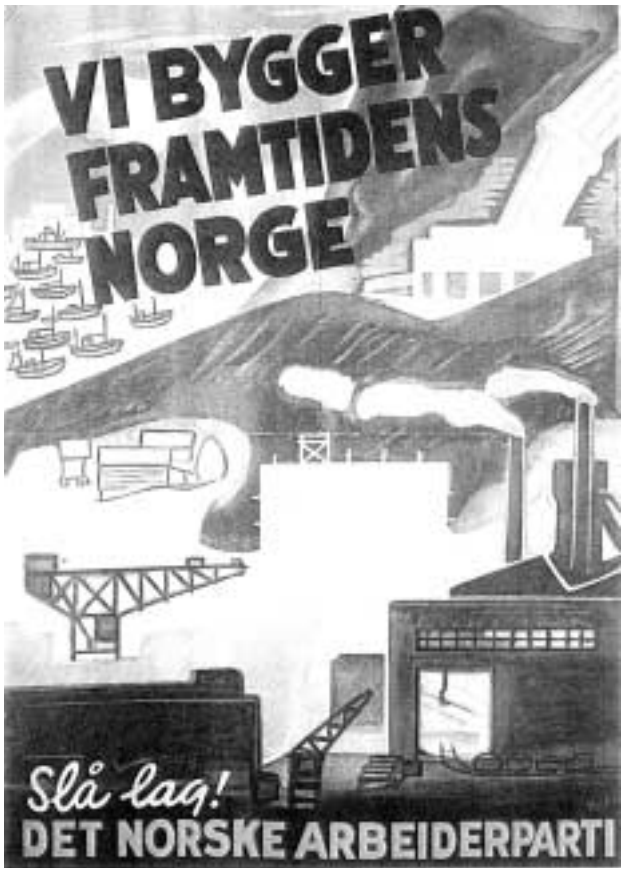

Søkelyset på den såkalla globaliseringa har for dei som har følgd med, vist korleis den internasjonale kapitalismen stadig aukar makta og trugar både demokrati og nasjonalstatar, ei utvikling som gjer oss svært urolege. Deler av fagrørsla skal ha ros for det arbeidet som er gjort for å synleggjere denne sida av røyndomen. Spørsmålet vi no må stilla er korleis vi som arbeidarrørsle møter denne utviklinga.

Med fusjonsplanane mellom Telenor og Telia fekk vi brått i fanget eit praktisk døme på ideane som ligg til grunn i ein internasjonal liberalistisk frihandel der kapitalen veks seg ut or skorne. Men trass i all kunnskap om dette, viste denne hendinga at korkje forbundet eller fagrørsla i det heile er budd på dei utfordringane ein brått får i fanget når kapitalen spelar opp. Vi virrar rundt, og er ikkje sikker på om vi representerer Noreg, bedrifta, staten eller fagrørsla. Trass i kjenneteikn som rekordfallskjermar for sjefane og ei framtid på børsen er ikkje det nok til å kjenne att lusa på gangen såpass at ein set foten ned.

Noreg har fleire store verdfulle statsselskap som mange gjerne vil ha hand om, ikkje berre innan tele, men og t.d. innan olje og kraftproduksjon. Det er verdiar som eigentleg tilhøyrer heile folket.

Men det er ingen sjølvsagt ting at statseigarskap alltid er til arbeidsfolks beste, staten er under kapitalismen ein del av borgarskapet sin overbygning. Men eit av særtrekka ved globaliseringa synest å vere at staten si rolle innanfor denne overbygninga er under endring. I ein globalisert marknad er produksjonen innan desse bransjane tydelegvis meir tenleg som børsnotert industriproduksjon enn som ein nødvendig del av den kapitalistiske overbygninga.

Men det finst ingen alternativ til staten som eigar dersom folket skal ha hand om verdiane som blir skapt i Noreg. Eigedomsrett og styringsrett er to sider av samme sak. Alternativet er den frie marknaden og privatisering. Vi veit at det fører til hardare utbytting av arbeidskrafta, profittauke til dei som har mest frå før, og ofte til nedleggingar og utflagging.

Kapitalens innvending mot statseigarskap er at staten som eigar manglar initiativ. Men dette er berre retorikk, eigentleg ønskjer ikkje borgarskapet politiske initiativ frå folket i det heile. Og for å sikra seg at det heller ikkje kjem nokre, er forvaltningsmodellen bytta ut med aksjeselskapsmodellen. Skulle det trass i dette likevel komme nokre initiativ, vert dei som alle andre forsøk på politisk styring gjennom statsselskapa, framstilt som "håpløshetens evangelium".

Arbeidarklassen ser for seg heilt andre mål med staten enn kapitalen, og arbeidarrørsla har kan hende og vore for passive når det gjeld å ta initiativ overfor statsselskapa. År med sosialdemokrati har fått ein til å tru at verdiane har vore i "dei beste hender".

Det finst ikkje andre svar på det enn at vi sjølv tek politiske initiativ til å styre gjennom staten på tvers av dette "håpløshetens evangelium". Fordi dei som godtar at Marknaden er allmektig, godtar og at makt er rett.

For oss i EL&IT-forbundet tyder det at vi må ha ei langt breiare handsaming av omstruktureringar av offentlege selskap enn det som var tilfelle i telianor-saken.

Vi treng den femte ferieveka!

Av Egil Gulholm, klubbleiar ved ABB Installasjon A/S, Førde

Eg får kanskje begynne med å ynskje alle eit godt nyttår. Eg trur vi går eit spennande år i møte.

Vi i ABB Installasjon i Førde skal flytte inn i nye lokale i midten av februar, der vi skal samlokaliserast med ABB Miljø. Berre det kan bli ein prøvelse, nei då, det går heilt sikkert bra.

Vel så spennande blir nok lønnsoppgjeret, der hovudkravet er den femte ferieveka.

Eg meiner det er ei riktig prioritering. Det er tross alt mange år sidan vi fekk gjennomført Gro- dagen, det skulle liksom vere begynnelsen på den femte ferieveka. Dei fleste opplever ein stadig meir oppjaga og stressa kvardag.

Det kan sjølvsagt vere ueinigheit om ein skal prioritere kortare arbeidsdag, eller lenger samanhengande ferie. Samtidig er det viktig ikkje å gje slepp på dette med etter – og vidareutdanning. Utstyret vi installerer blir stadig meir avansert, samt at Pc-en er meir og meir vorte eit verktøy for stadig fleire av oss. Så kompetanse ser ut til å bli eit viktigare og viktigare begrep.

Ellers så ser det ut til at norske bedrifter endeleg har fått augene opp for dette med lang erfaring i arbeidslivet (livserfaring). Nyare forskning viser at vi som har levd ei stund, faktisk kan tilføre dei unge verdifull kunnskap. Dette har jo vi visst lenge, men det ser ut til at når forskarar seier noko om det, då er det straks meir hold i det. Det er jo kjekt å vete at vi fortsatt har noko å tilføre.

Ein ting til som eg synst er gledeleg, er at det er veldig enkelt å få nytilsette montørar / lærlingar til å organisere seg. Samtlige i vår bedrift er organiserte. I år har det heller ikkje vore vanskelig å få folk til å ta på seg tillitsverv i klubben. Så eg synst vi er inne i ei god utvikling sånn sett. I ein slik situasjon, er det fristande for oss som har vore i klubbstyret nokre år, å ta litt av æra for dette. Men det skal eg ikkje gjere. Det viser i alle fall at det nyttar å drive klubbarbeid.

Ein annan ting som vi som bur og arbeider i Sogn og Fjordane har store forventningar til, er at vi har fått ein representant for EL & IT Forbundet med fast kontordag i Førde.

Montørforum prøvde å få til eit intervju med herr Sjursen, men det var visst litt vanskeleg i denne omgang. Han føler seg kanskje litt fersk. Men vi har snakka med ein del medlemmer i fylket, og samtlige har store forventningar til dette. Her er jo samla ein del arbeidstakarorganisasjonar frå før, så dette er med på å komplettere bildet. Det er som regel lettare å snakke med folk på eit kontor, enn berre i telefonen. Samtidig så bør vi som medlemmer , vere med på å bestemme kva arbeidsoppgåver denne personen skal ha. Vi skal nok sørge for at han får nok å gjere.

Vi får ellers håpe at dette kan vere med på å gje eit puff til dei klubbane som ikkje er særleg aktive.

Her er nok ein del klubbar som kun driv det vi populært kallar " brannsløkking."

Til slutt vil eg at vi alle ynskjer kvarandre eit godt og riktig tariffoppgjer

Av Erik Grytdal

Historisk Utstilling

I forbindelse med at LO i Norge er 100 år, ble dette markert med en jubileumsutstilling i kjøpesenteret Galleriet i Bergen, fra 7 til 16 oktober 1999.
Det var LO i Bergen som tok initiativ til utstillingen, og inviterte byens fagforeninger til å delta med egne stands for å vise hva de står for i dag, og hva de har stått for opp gjennom historien. Det ble en god og interessant utstilling, og den ble godt besøkt.
Fagforeningene viste fram faner, protokoller, foto og andre klenodier som til daglig dels er stuet vekk, dels pryder fagforeningskontorer rundt omkring. Det var også etablert et lite bibliotek med ulike fagforeningers historie, og bøker med tilknytning til den lokale fagbevegelsens historie. Lenger inne i lokalet var det filmframvisning fra fagbevegelsens historie, både dokumentarfilmer og dramatisering. Foredrag med faghistorikere fra universitetet var et av høydepunktene under utstillingen.
Ansvaret for gjennomføringen av utstillingen på vegne av LO i Bergen var lagt til Jan Henrik Larsen. For å presentere Elektroarbeidernes Fagforening på utstillingen ble undertegnede frikjøpt for å lage et

Erik Grytdal laget Elektroarbeidernes Fagforenings utstilling på LO sin jubileumsutstilling. *Ark 115.*

passende stand. Selve presentasjonen ble laget som plakater etter klipp og lim metoden, og satt inn i Ikeas plast og rammer. Siden skal den på veggene i Kalfarveien 71 når bygningsarbeidene etter hvert er ferdige. Men det er jo når sant skal sies et håp at utstillingen kan få ut å reise ved seinere anledninger også.

For det handler ikke så mye om plast og rammer, men om historie. Det var et savn når utstillingen skulle lages at Elektromontørenes Forenings historie ikke er skrevet, slik mange andre fagforeninger i Bergen har gjort. Ikke desto mindre er det blitt laget to beretninger som i det minste gir noen spor til videre leting. Avisene Arbeidet og Arbeiderbladet lagret på filmruller på universitetsbiblioteket ble viktige kilder. Og en pappeske med gamle foto der det var litt av hvert, og hvor i hvert fall noe kunne brukes.

I 2003 er det 100 år siden Elektromontørenes Forening i Bergen ble stiftet. Samme år er det 50 år siden Stord Elektrikarforening er stiftet. Stord sin forening har heller ikke skrevet sin historie. Elektroarbeidernes Fagforening bør ta det ansvaret en har overfor framtidige medlemmer og fagbevegelsen ellers, å sette igang og få historien skrevet, mens det fortsatt finnes tilgjengelige kilder. Jubileet i 2003 er en passende anledning til å få det gjort.

Det er særdeles viktig at arbeiderbevegelsens historie blir gjort kjent, slik at dens verdier blir gjort synlige. Slik at vi kan vise de konkrete resultatene av det samfunnsbyggende arbeidet fagbevegelsen har gjort. Bare med slik kunnskap kan vi tilbakevise de moderne, liberalistiske løgnene om at samfunnet slik det framstår i dag er blitt til av seg selv.

Jan Henrik Larsen var ansvarlig for LO sin jubileumsutstilling 1999. *Ark. 115.*

Elektroarbeidernes Fagforenings stand på utstillingen. *Ark 115.*

Av Ove Toska

VERVEKAMPANJEN 2000

EL & IT Forbundet har lagt opp til en omfattende vervekampanje i dette året. Målet er å synliggjøre forbundet og våre tjenester i "de nye områdene" innen kommunikasjon og informasjonsteknologi - det såkalte IKT-området. Lokalt har Distriktet delegert arbeidet i vervekampanjen til dagens 3 bransjeområder for å ta disse områdene først. Så vil en starte en kartlegging av IKT-området for å skaffe seg en oversikt over denne bransjen - før en går mer offensivt og målrettet ut.

Styret i fagforeningen vår har tatt fatt i vervekampanjen, og har laget til et omfattende opplegg som inkluderer oppsøkende virksomhet, ny medlemsbrosjyre samt en konkurransedel med ulike vervepremier.
Kampanjen starter nå i mars og skal i første fase gå fram til september. Da skal en ha en evaluering, før en vurderer den videre kampanje.

Målsetningen for første del nå er å gå gjennom status på alle våre medlemsbedrifter og hvor mange uorganiserte som er i disse - disse skal det så jobbes med for å få innmeldt. Ansvarlige her er tillitsvalgte i klubben samt vi i administrasjonen. Deretter vil en besøke alle installasjonsvirksomheter som i dag ikke har tariffavtale og søke opprette dette. Ansvarlige her er administrasjonen samt de styremedlemmer som blir frikjøpt til de ulike aktivitetene.

I denne kampanjen legger vi opp til engasjement på alle plan - det enkelte medlem verver sin arbeidskamerat, tillitsvalgte går gjennom sine lister og sørger for 100% organisasjonsdekning, og vi fra styret og administrasjonen vil følge opp med oppsøkende virksomhet. Stå på - sammen er vi sterke og flere medlemmer gir større innflytelse !

Fine premier til de som verver medlemmer:

- Fra april av og ut året vil alle som verver ett medlem eller flere, delta i trekningen av en ukes sydentur for 2.
- Alle som verver ett medlem vil motta fagforeningens T-skjorte.
- 3 vervede medlemmer gir en lommebok eller belte i lær med fagforeningens emblem på

Den nye brosjyren.

Av Jan Henrik Larsen

Øk din egen lønn - bruk akkordsystemet!

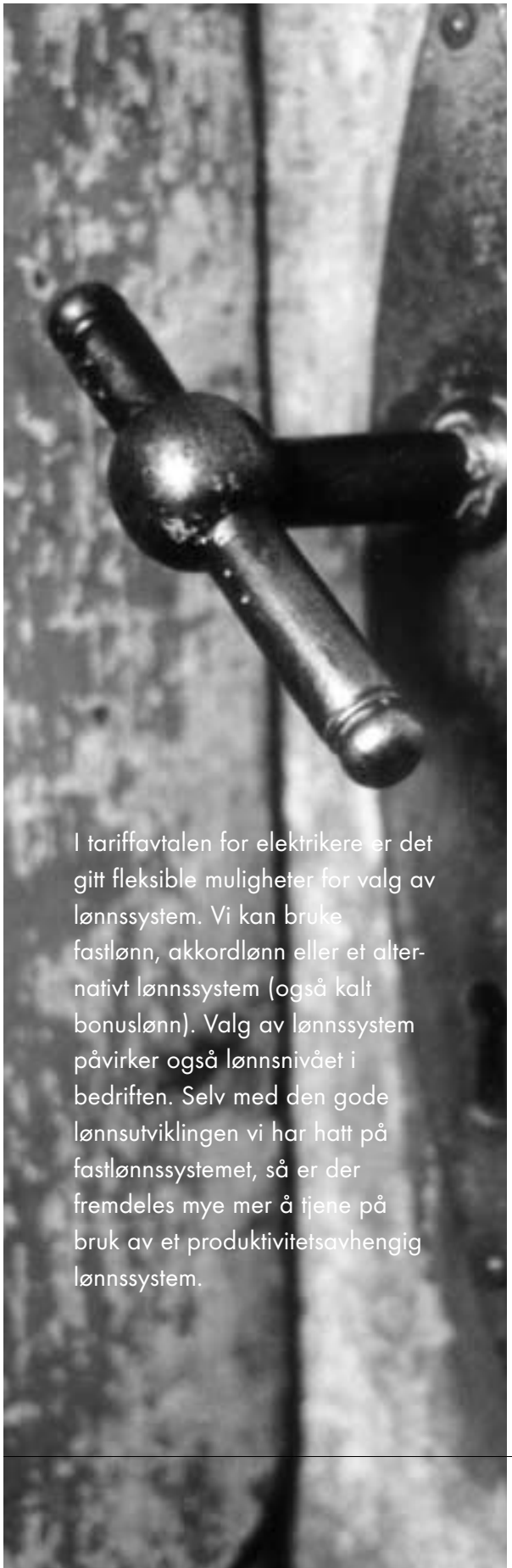

I tariffavtalen for elektrikere er det gitt fleksible muligheter for valg av lønnssystem. Vi kan bruke fastlønn, akkordlønn eller et alternativt lønnssystem (også kalt bonuslønn). Valg av lønnssystem påvirker også lønnsnivået i bedriften. Selv med den gode lønnsutviklingen vi har hatt på fastlønnssystemet, så er der fremdeles mye mer å tjene på bruk av et produktivitetsavhengig lønnssystem.

Vi går nå mot et nytt lønnsoppgjør, og mange er spent på hva som vil bli resultatet. Hovedkravene til LO er innføring av den 5'te ferieuken, sentrale fonds for EVU-reformen samt økt lønn.
Rammene for hva vi kan kreve er satt gjennom Arntsen utvalget, så det er ikke grunn til å tro at vi får en kopi av lønnsoppgjøret i 1998. Vi har tidligere tatt til orde for at framtidens lønnsoppgjør bør utvikle seg i retning av reformkrav fra sentralt hold, og at lønnskravene i større grad kan fremmes lokalt. Det er mye i utviklingen som tyder på at dette er framtidens måte å gjennomføre tariffoppgjørene på. I en slik utvikling så vil sterke lokale fagforeninger, som er et godt støtteapparat til klubbene, være helt vesentlig for at vi skal klare å ta ut vår del av verdiskapningen i bedriftene. Landsoverenskomsten for elektrofag (LOK) er en tariffavtale som er godt utviklet til å møte en slik framtid.

Valg av lønnssystem.
LOK har en rekke lønnssystemer som medlemmene kan velge å ta i bruk. Denne fleksible måten å innrette tariffavtalen på, kan vise seg å være gull verdt i tiden som kommer. Hovedsystemet for lønnsdannelsen er fremdeles akkord, og det er også dette lønnssystemet som gir mest i timefortjeneste (kr 155,54 i snitt i 99). Mange av de jobbene som i dag utføres på fastlønn eller bonus kunne man også brukt akkord på, og dermed økt sin egen timelønn og årslønn. Dette er en unik situasjon som vi må bruke for å ivareta våre medlemmers interesser.
Fagforeningen stiller gjerne opp og arrangerer kurs i akkordarbeid. Tariffutvalget har denne oppgaven og kan avholde slike kurs på dagtid, der medlemmene får dekt alle utgifter. Dette bør tillitsvalgte gjøre kjent ute blant medlemmene og sørge for at interessen for slike kurs øker.

Lønnsutviklingen
Det er ingen grunn til å legge skjul på at vi har hatt en meget god lønnsutvikling de siste årene. Fastlønnen er steget med ca kr 5,50 pr time fra 98 til 99, offshorelønn med 8,18 pr time og akkordlønn er steget med ca 14 kr pr time i samme tidsrom. Alle områdene har fått god uttelling. Gledelig er det og å registrere at produktivitetsavtalen onshore har blitt brukt hos Aker Elektro, med den fine timefortjenesten på kr 164,04 pr time. Det var Oseberg Sør prosjektet som ga dette resultatet, gratulerer. Bonussystemene derimot, ser ut til å stagnere i utvikling. Dette vil i framtiden påvirke bruken av disse. Innføring av bonussystem var noe arbeidsgiversiden krevde ved oppgjøret i 94, som et alternativ til akkordlønn. Bakgrunnen var et ønske fra arbeidsgiverne om at dette på sikt skulle overta for akkordlønn, noe vi kan med stor tilfredstillelse registrere ikke har skjedd. Skal bonus i framtiden bli mer attraktivt å bruke må vi få større kontroll over fortjenesteparametrene som systemet bygger på.Inntil dette skjer, så vil et slikt system kun være et lite supplement til vårt hovedsystem.

LØNNSSTATISTIKKENE

Timefortjeneste for service/fastlønn til montører

KLUBB FASTLØNN	LAVESTE FASTLØNN	HØYESTE FASTLØNN	GJ.SNITT GODTGJ	HELLIGDG
ABB INSTALLASJON BERGEN	117,82	135,82	125,85	144,10
ABB INSTALLASJON FØRDE	117,82	135,16	125,36	137,69
ABB INSTALLASJON NORDFJ.EID	122,16	133,16	127,00	137,69
ABB INSTALLASJON VOSS	126,82	144,32	132,67	Lik fastlønn
ABB INSTALLASJON ÅRDAL	129,66	130,66	130,11	134,78
ABB OFFSHORE SYSTEM	133,00	138,66	135,83	149,50
AKER ELEKTRO BERGEN	134,78	141,60	136,60	162,87
AKER MARITIM ELEKTRO STORD	127,40	142,77	Ikke oppgitt	163,71
ELECON A/S	117,82	124,82	119,50	Lik fastlønn
ELEKTROINSTALLASJON BERGEN	126,82	132,82	132,38	Lik fastlønn
ELEKTROINSTALLASJON BØMLO	125,16	127,16	126,16	125,16
FRØLAND OG NOSS	137,16	137,16	137,16	Lik fastlønn
GROV ELEKTRO A/S	124,00	134,50	130,00	Ikke oppgitt
HELLAND ELEKTRO A/S	123,82	130,82	128,72	Lik fastlønn
HOLEN INSTALLASJON	128,16	128,16	128,16	Lik fastlønn
HØVA ELEKTRO A/S	129,16	129,16	129,16	Lik fastlønn
ING. A. SLETTEN A/S	128,66	134,66	131,66	Lik fastlønn
ING. GEIR DALHAUG	124,49	144,49	Ikke oppgitt	Ikke oppgitt
ING. HANS PEDERSEN A/S	124,00	137,00	135,00	124,00
INST. HÅKON OLSEN A/S	131,00	136,00	134,50	Lik fastlønn
KNUT KNUTSEN A/S	130,26	131,59	131,02	Lik fastlønn
KNUT RYDLAND A/S	124,49	126,63	Ikke oppgitt	136,24
KORSVOLD EL. INSTALLASJON	129,50	132,50	131,00	139,50
KVINNHERAD ELEKTRO A/S	117,82	141,00	124,57	Lik fastlønn
MAGNUS THUNESTVEDT A/S	127,82	134,82	129,58	Lik fastlønn
MARITIM ELEKTRO	128,82	133,82	132,82	Lik fastlønn
MONGSTAD ELEKTRO	129,82	134,82	132,82	Lik fastlønn
NBN ELEKTRO A/S	117,82	132,82	123,19	Ikke oppgitt
PETTERSON & GJELLESVIK	119,82	138,82	130,58	Ikke oppgitt
RYSJEDAL ELEKTRO A/S	118,82	124,82	122,82	Lik fastlønn
SECURITAS A/S	134,16	137,16	136,86	Ikke oppgitt
SIEMENS BERGEN	129,82	136,52	132,00	142+§3C
SIEMENS SUNNFJORD	117,82	127,82	123,33	129,88
SIMONSEN ELEKTRO	123,86	130,45	126,75	123,86
STOMAS A/S	121,82	132,82	128,37	Lik fastlønn
SVEIN HATVIK A/S	129,00	142,00	137,35	Lik fastlønn
SÆTREN INSTALLASJON A/S	124,92	139,00	129,50	Lik fastlønn
SØNNICO BERGEN	125,00	140,00	135,00	Lik fastlønn
ULVESUND ELEKTRO	117,82	133,82	129,82	Lik fastlønn
VEBENSTAD ELEKTRO A/S	125,00	125,00	125,00	Lik fastlønn
GJENNOMSNITT SUM:	125,60	134,38	129,95	

Timesatsene er eksklusiv det individuelle fagarbeidertillegget i § 3C.
Dette betyr at satsene i gjennomsnitt skal være 3 til 5 kr høyere.

Timefortjeneste Onshoreavtalen:

KLUBB/ BEDRIFT	TIMEFORTJ MONTØR
AKER ELEKTRO STORD	164,06

Timefortjenste bonusavtaler:

KLUBB/ BEDRIFT	TIMEFORTJ MONTØR
PETTERSON & GJ.	132,17
SIEMENS BERGEN	142,94

Akkordfortjeneste for bygg og anlegg:

KLUBB/ BEDRIFT	TIMEFORTJ MONTØR
ABB INST. BERGEN	165,24
ABB INST. FØRDE	175,59
SIEMENS BERGEN	143,33
SIEMENS SUNNFJORD	150,04
ING. GEIR DALHAUG	129,17
Gjennomsnitt fortjeneste:	155,54

Av Tor Ivar Fuglø

Vernearbeid, kva blir det fokusert på ?

Det viktigaste vernearbeidet er at me tar vare på det sosiale. Og skal me ha noko meiningsfylt igjen av ein arbeidsdag så er det viktig at me og har det godt inni oss, og kan ta oss tid til å få dele med kvarandre.

No sit me her og tyggje på både da eina og da andra. Ein liten ein i koppen og gler oss til helga. Ikkje mange timane igjen, så er da fri.

Per Arne Berge. *Ark.118.*

Fredagen er ein fin arbeidsdag det, mykje betre enn måndagen som helst skulle vore tatt vekk i frå kalenderen og gitt bort til japanarane. Fredagen då ligg smilet lett om lippene, og det hender vi lurer oss heimetter litt før klokka er der, men da er det ingen som veit.
I dag har me tatt oss ein liten fem-minuttar og da trenge me. Fem minuttar til å sette oss ned, fem minuttar til å drikke kaffi, fem minuttar til å drikke litt meir kaffi og fem minuttar til å reise oss opp att. Ja, for so lang tid tar det å ta seg fem minuttar. Det er so mykje som skal forteljast ser du, og alle må jo få sagt sitt.

Per Samuel Rossabø. *Ark.118.*

Bilen er ikkje bare bilen, det er mykje løye i ein bil og so er der så hufseleg mange forskjellige sortar, mykje meir enn før i gamle dagar.
Da er mange gamle dagar å snakke om og. Alle har ei historie frå gamle dagar som dei lyt fortelje, og når ein har fortalt ei historie så lyt ein annan fortelje ei historie som er nesten like lik.
Ja sånn er det på jobben der eg er. Me kosar oss med ein fem-minuttar og alle får sei det dei vil, og så jobbar me litt innimellom sånn at me skal tene litt pengar.
Da er greitt å jobba litt for då kan me tenkje over ting som blei sagt og kanskje nye ting som me kan fortelje kvarandre.
Av og til fortel me historier til kvarandre midt i arbeidstio og, men da er helst sånne ting som ikkje alle skal få høyra. Då er det fort for at me gjere gale, og då lyt me retta opp att feila etterpå.
Ein kan godt sei at me prøver å ta vare på kvarandre for det er det eg trur me gjer.

Tradisjonelt vernearbeid er mykje basert på det fysiske rundt ein arbeidsplass. Områder blir avsperra dersom det er fare for å snubla ned i eit hol, og du lyt ha hjelm på hovudet der det kan koma ein skiftenøkkel fallande frå arbeid i høgda. Dei fleste situasjonane er lett gjenkjennande der fysisk fare er truande, men kva med det inni oss ?
Går verneomboda og sikkerheitsleiar vernerundar på arbeidsplassen og ser til at vi har det bra inni oss ?
Sjølv er eg verneombod i Aker og

har endeleg traska rundt på vernerundar. På leit etter leidningar å snubla i, skarpe gjenstander som kan vere til fare, høyrslevern og ikkje høyrslevern, støvmasker og all slags tryggingstiltak for å verna om den fysiske helsa vår.
Ser vi etter han som sit einsam i ein krok og et nista si ?

Den aller første paragrafen i " lov om arbeidervern og arbeidsmiljø " er :
§ 1. Målsetting : lovens målsetting er
- å sikre et arbeidsmiljø som gir arbeidstakerne full trygghet mot fysiske og psykiske skadevirkninger ....
- å sikre trygge tilsettingsforhold og en meningsfylt arbeidssituasjon for den enkelte arbeidstaker.

Skal me ha noko meiningsfylt igjen av ein arbeidsdag så er det viktig at me har det godt inni oss, og kan ta oss tid til å få dele med kvarandre.
Det viktigaste vernearbeidet er difor at me tar vare på det sosiale, og
har me da riktig kjekt om fredagen so er da nesten sånn at eg trur ikkje japaneserane kan få den måndagen likevel.

Jarle Haugstad og Per Samuel Rossabø.
Ark118.

Anekdote til senking av arbeidsmoralen

Av Heinrich Bøll (1917-1985)
Til norsk ved Morten Ringard.

I en havn på en av de vestlige kyststrekninger i Europa ligger en mann i sin fiskebåt og døser. Han er ikke særlig velkledd. En flott antrukket turist legger nettopp en ny fargefilm i fotoapparatet for å fotografere det dylliske bildet: blå himmel, grønn sjø med fredelige snøhvite bølgetopper, svart båt, rød fiskerlue. Klikk. En gang til, klikk, og da alle gode ting er tre, og det er best å være sikker: Klikk for tredje gang. Den spinkle, nesten fiendtlige lyden vekker den døsende fiskeren; han reiser seg søvnig, famler søvnig etter sigarettesken; men før han har funnet den, har den ivrige turisten alt holdt en eske fram for ham, ikke akkurat stukket sigaretten i munnen på ham, men lagt den i handa. Og et fjerde klikk, det fra fyrtøyet, avslutter den ilsomme høflighet. På grunn av denne knapt målbare, aldri påviselige, men litt for flinke høflighet, er det oppstått en spent forlegenhet som turisten - han kan landets språk - forsøker å bygge bro over ved hjelp av en samtale.
" De kommer til å gjøre en fin fangst i dag."
Hoderysten fra fiskeren.
" Men folk har sagt meg at det er godt fiskevær." Fiskeren nikker, "De skal altså ikke dra ut?"
Fiskeren rister på hodet. Stigende nervøsitet hos turisten. Det lite velkledde menneskes vel ligger ham visselig på hjertet; han nages av sorgen over den forsømte anledning, så-: "De føler Dem ikke vel?"
Endelig går fiskeren over fra tegnspråket til de talte ord. "Jeg har det storartet," sier han. "Jeg har aldri følt meg bedre." Han reiser seg, strekker seg som om han vil demonstrere hvor atletisk han er bygd, "
Jeg føler meg fantastisk."
Ansiktsuttrykket til turisten blir stadig mer ulykkelig. Han kan ikke lenger undertrykke det spørsmålet som så å si truer med å sprenge hjertet: " Men hvorfor drar De ikke ut da? "
Svaret kommer fort og knapt: " Fordi jeg var ute i dag morges. "
" Fikk De mye? "
" Jeg fikk så mye at jeg ikke behøver å dra ut en gang til. Jeg hadde fire hummer i teinene mine, dessuten et snes makrell..."
Nå er fiskeren endelig ordentlig våken; han tør opp og slår turisten beroligende på skulderen. Dennes bekymrede ansikt virker på ham som et uttrykk for temmelig ille anbrakt, men rørende omsorg.
" Jeg har til og med nok for i morgen og i overmorgen, " Sier han for å befri den fremmede for bekymringen. " Vil De røyke en av mine? "
" Ja, takk. "
Sigaretter blir putter i munnen. Et femte klikk. Den fremmede setter seg på relingen og rister på hodet, legger kameraet fra seg; for nå trenger han begge hender for å gi sin tale ettertrykk.
" Jeg vil jo ikke blande meg opp i Deres personlige anliggender, " sier han. " Men forestill Dem nå at De i dag drog ut for andre, for tredje, kanskje til og med for fjerde gang da ville De få tre, fire, fem, kanskje seks snes makrell... forestill Dem det. "
Fiskeren nikker.
" De ville, " Fortsatte turisten, " ikke bare i dag, men i morgen, i overmorgen, ja hver bra dag reise ut to, tre, kanskje fire ganger. Vet De hva som da ville skje? "
Fiskeren rister på hodet.

" De ville seinest om ett år kunne kjøpe en motor, om to år en båt til, om tre eller fire år kunne De kanskje ha en liten skøyte. Med to båter eller skøyta ville De selvfølgelig få langt større fangster - en dag ville De ha to skøyter. De ville... "
Begeistringen er så stor at han et par øyeblikk ikke klarer å bruke stemmen. " De ville kunne bygge et lite kjølelager, kanskje et røykeri, seinere en liten hermetikkfabrikk, fly omkring med eget helikopter, finne ut hvor fisken går, og gi skøytene Deres anvisninger over radio. De kunne skaffe Dem lakserettigheter, åpne en fiskerestaurant, eksportere hummeren til Paris direkte uten mellommenn - og så... "
Igjen er begeistringen så stor at den fremmede for et øyeblikk mister talens bruk. Hoderystende, bedrøvet i det innerste av sitt hjerte, idet han nesten har mistet hele feriegleden, ser han på tidevannet som ruller fredelig innover, og hvor ufanget fisk spretter muntert. " Og så, " sier han, men igjen hindrer opphisselsen talens bruk.
Fiskeren banker ham på ryggen som et barn som har fått noe i vrangstrupen. " Hva så? " spør han lavt.
" Så, " sier den fremmede med stille begeistring, " Så kunne De sitte rolig her i havna, døse i sola - se ut på det herlige havet. "
" Men det er jo nettopp det jeg gjør nå, " sier fiskeren. " Jeg sitter rolig i havna og døser. Det var bare den klikkingen Deres som forstyrret meg. "
Sant å si drog turisten, som var blitt belært på denne måten, av sted med ettertanke. For også han hadde trodd at han arbeidet for at han en dag ikke lenger skulle behøve å arbeide, og det var ikke spor av medlidenhet igjen i ham med den dårlig kledde fiskeren. Bare litt misunnelse.

Karlsen

Karlsen er ung.
Vi må satse på Karlsen.
Lønnspålegg til Karlsen.
Lån til hytte til Karlsen.
Bil til Karlsen...

Karlsen holder ikke akkorden.
Karlsen er for gammel til dette.
Karlsen er ikke effektiv nok.
Karlsen du er i veien.
Flytt deg Karlsen...

Karlsen tar opp plass på sykehuset.
Vi må bli kvitt Karlsen.
Karlsen, du pisser og driter i det kommunale pleiehjems senger...
Dør du ikke snart Karlsen?

Karlsen er død.
Karlsen.
Karlsen?
Hvem i helvete er Karlsen?

Diktet er hentet fra jubileumsboka:
Sammen ble vi sterke
(Bjørnsen 1994), og er signert Knotten.

Av Ole-Peder Grip

Overgang fra elektriker til energimontør

Etter gjennomføringen av reform 94 ble Gruppe H avskaffet som eget sertifikat. I dag går det ikke an å gå opp til fagprøve i høgspent, uten å ta den praktiske delen gjennom et energiverk. Dette passer industrien dårlig. Derfor har flere bedrifter og forbund gått sammen å danna ei gruppe, for å se om en kan lage et forslag på en læreplan for opplæring tilrettelagt industri- og offshore virksomhet.

Etter gjennomføringen av Reform `94 ble Gruppe H avskaffet som eget sertifikat, og erstattet med generell høgspentkompetanse i det nye energimontørfaget. Her er HS-kompetansen spesielt rettet mot behovet i energiverkene. Det er etterhvert klart at denne endringen ikke tilfredsstiller behovet for HS-kompetanse i industri- og offshore virksomhet.

Etter mange forespørsler frå bedrifter og personer som har samla høgspentpraksis i mange år, har det blitt satt sammen ei arbeidsgruppe som ser på korleis en kan utarbeide en læreplan for overgang fra elektriker til energimontør. Gruppen består av Opplæringsktontoret ELAS, NELFO Sunnhordland, ABB Offshore Systems AS, Aker Elektro AS, EL og IT forbundet og Finnås Kraftlag.

Arbeidsgruppen har sett på industrien og offshore sitt behov for kompetanse og muligheter for å rekruttere personell med slik kompetanse. Slik kompetanse kan etter gruppas mening ikke i særlig grad rekrutteres fra energiverkene. Selv om det ikke ligger i gruppas mandat er det deres syn at en overgangsordning frå energimontør til elektriker også bør utredes.

Jarle Haugstad og Per Arne Berge. *Ark.118.*

Da industriens behov helst er elektrikere med HS-kompetanse, mener gruppa at overgangsordningen skal bygge videre på elektrikere med allsidig erfaring. For å få til en tilleggsutdannelse som dekker dette behovet har gruppa tatt utgangspunkt i læreplanene for elektriker og energimontør, og sammenlignet innholdet med siktemål å finne det som er felles. Det er enighet i gruppa om at de delene som elektriker allerede har, er lavspennings luftledningsanlegg, lavspennings kabelanlegg og delvis fjernstyringsanlegg. Disse modulene reduseres derfor i innhold og timer. Det er ikke fjernet delmål/momenter som går på sikkerhet eller høgspenningsanleggenes spesielle natur. Dette ønsker de å styrke. I tillegg kommer de nye Høgspennings-elementene som gruppa mener vil

dekke industriens og offshore sine spesielle kompetansebehov. Dette utgjør en teori og en praktisk del opplæring. De nye elementene er HS-anlegg (maritime-industri-kraft-stasjoner), HS-karakteristika (elektr. Felt og isolasj.tekn.), og EMC-/EMI-påvirkninger, samt forskrifter og sikkerhetskultur inkl. internkontroll og prosedyrer. For at denne tileggsutdannelsen skal kunne tilpasses eksisterende opplæringsstruktur, foreslår gruppa at man ser på overgangsordningen som en påbygning på elektrikere til energimontør, og at man benytter en tilpasset VK2 teorieksamen for energimontører. Gruppa foreslår videre at disse kandidatene går opp til fagprøve i energimontørfaget, hvor fagprøven tilpasses den opplæringen disse har fått i bedriften.

Gjennom hele prosessen har arbeidsgruppa konsultert oppdragsgiverne ELBUS og ORE, og fått innspill som ledet arbeidet videre i rett spor. Gruppas arbeid er i første rekke å betrakte som industriens syn

Odd B. Rasmussen og Jarle Haugstad. *Ark.118.*

på behovet for høgspenningskompetanse, og er kvalitetssikret ved at man har brukt fagfolk på de aktuelle områdene. Den videre kvalitetssikringen av læreplanen bør utføres som en gjennomgang av kompetente personer innenfor undervisning og pedagogikk.

Av Erik Grytdal

Høgskolestudier uten studie-kompetanse for elektrikere eller mekanikere

Ny lærerutdanning med overgangsordning

Skjerpet krav til kompetanse innafor yrkesfaglig studieretning har ført til at Stortinget har vedtatt en ny lærerutdanning for yrkesfag, med opptak nå i vår.

Dette er en 3-årig utdanning, og skal være likeverdig med allmennlærerutdanningen. Den nye lærerutdanningen bygger på fagbrev eller svennebrev og minst 4 års relevant yrkespraksis og generell studiekompetanse. Utdanningen er delt opp i blokker slik at det også er mulig å gjennomføre deler av utdanningen, for dem som måtte ha behov for det, for eksempel instruktører og veiledere i bedriftene.

KUF -departementet mente opptakskravene var for strenge, og har vedtatt at det holder med 2 års praksis, og at det blir gjort unntak for kravet om studiekompetanse for opptaket i 2000 og 2001, selv om det likevel er en fordel å ha slik kompetanse.

Fra høsten 2000 gir Høgskolen i Bergen tilbud om lærerutdanning i elektrofag og i mekaniske fag. I følge en overgangsordning for opptaket i 2000 og 2001, fravikes kravet om studiekompetanse og fire års praksis. Det holder med fagbrev og to års praksis. Søknadsfristen er 15 april.

Innholdet i studiet

En student som begynner på denne utdanningen skal ha fagbrev. I studiet skal studenten bygge videre på den fagkunnskapen han/hun har fra fagbrevet, med et omfang på ca et år, tilsvarende 10 vekttall. Dette kalles fordypningsfag. Gjennom dette får studenten et godt grunnlag for å undervise på videregående kurs 1 og 2 i yrkesfaglig studieretning. Denne delen av studiet består av to moduler på henholdsvis 5 og 15 vekttall.

I tillegg skal studenten få solid innføring i tilgrensende fagområder. Dette gir grunnlag for å undervise på grunnkurset i yrkesfaglig studieretning.

Omfanget av disse studiene er 1 ½ år , tilsvarende 30 vekttall. Dette kalles breddefag. For at det skal være praktisk mulig å ta bare deler av faget, er dette delt opp i blokker på 5 og 10 vekttall.

Deler av studiet vil foregå som praksis i bedrifter, med oppfølging av spesialister på arbeidsplassen og høgskolens egne lærere.

Omfanget av pedagogikk i yrkesfaglig lærerutdanning tilsvarer 10 vekttall. Studenter som gjennomfører hele studiet skal ha 12 - 14 uker med undervisningspraksis i skole eller annen tilsvarende virksomhet, med veiledning av erfarne lærere eller instruktører.

Breddefag, dybdefag og pedagogikk går parallelt gjennom alle tre årene med en nær kopling til praksis.

Av Karsten Bøe

En av våre eminente produktivitetsledere, Bjørn Sandvik, etter godkjenning av 12/16.

Er vi på rett vei ?

12-16 rotasjonen På Kårstø

På Kårstø er vi inne i en hektisk avslutningsperiode.
Prosjektet har pågått siden august 1998 og skal være ferdig til 1. april i år. Da vil vi ha utført ca. 600.000 arbeidstimer, og per i dag er ca. 550 personer involvert i prosjektet.
Siden november i fjor har vi operert med tre forskjellige arbeidstidsordninger. Det jobbes vanlig dagtid, 12/9 og 12/16.
Sistnevnte arbeidstidsordning kom i stand etter det vi vil kalle VM i venting. Først tok det ca, ett år å bli enig med bedriften. Så gikk det 15 mnd. før Statoil var overbevist om at dette var en god ordning. Deretter tok det heldigvis bare 4 uker for EL & IT og LO å godkjenne søknaden.

Vi har foretatt en liten spørreundersøkelse hos12/16 folket på Kårstø. Den er ikke tenkt som en vitenskapelig undersøkelse, men mer som en temperatur måling på stemningen så langt i prosjektet.
Vi startet opp i slutten av november 1999, og har derfor ikke den lange fartstiden å referere til.

De fleste vi har snakket med har nokså sammenfallende svar når vi spør om hva som er det beste ved den nye ordningen:

"Muligheten til å holde ved like det sosiale nettverket hjemme".
"Kunne følge opp barn i skolegang og fritidssysler".
"Motivasjonen er større til å ta fatt på arbeidet igjen etter avspasering, mer uthvilt".

Det kommer også tilbakemeldinger fra samboere og ektefeller om at dette har de ventet på lenge.

Vi planlegger å gjennomføre en omfattende kartlegging av hvordan folk klarer å tilpasse seg ordningen, og målet er at den ikke bare skal være for unge og spreke, men et tilbud til alle arbeidstakere.
Det er ikke til å legge skjul på at enkelte føler de burde ha hatt fri søndag midt i turen, for å ta seg inn igjen. Utfordringen her ligger hos klubb og bedrift i fellesskap, for å tilrettelegge arbeidet på en slik måte at ingen får problemer.
Det er viktig at ikke noen faller av underveis fordi det blir for tøft.

Spådommene om at det ville bli enklere å få til bedre arbeidstidsordninger etter godkjenningen av 12/16, har dessverre ikke gått i oppfyllelse. Fremdeles er det begrepet "arbeidets art" som er det viktigste som må oppfylles når søknader skal vurderes.
Hva er det som gjør " arbeidets art " viktigere enn arbeidstakernes behov og ønsker ?
Hva er " arbeidets art " ?

Folk er bekymret over at det skal være så vanskelig å få til bedre arbeidstidsordninger, og ser med gru på 12/9 spøkelset som henger i bakgrunnen.

Uansett hvilke arbeidstidsordninger fremtiden bringer, så håper jeg at fagforeninger på tvers av forbundsgrensene kan samles om ett felles mål.
Er vi på rett vei ?

Arbeids-plassbesøk

hos Aker Elektro Marine ved Eidsvik Skipsbyggeri i Kvinnherad

Av Arne Runnane

Aker Elektro Marine har avdeling på Husnes og har installasjonsoppdrag alt fra boliger, industri og skip. På Eidsvik Skipsbyggeri er Aker Elektro "hoffleverandør" og står for komplett installasjon inklusiv elektrostål.
Dette er rutinerte karer som kan dette med skipsinstallasjon, og som også tar seg av engineeringsarbeider og daglig kontakt med kunde.
Arbeidet blir gjort opp som akkord, med fast avtalt antall brukte timer mot kalkulert.

Harald Skoglund, Rune Vik og Svein Olav Smith fra Aker Elektro Marine ved Eidsviks Skipsbyggeri i Kvinnherad. *Ark. S.*

Merkefest

25 - 40 - 50 årsjubilanter 1999 i Elektroarbeidernes fagforening

Før jul fjor ble de årlige samlingene av jubilanter i Elektroarbeidernes Fagforening avholdt i fagforeningens egne lokaler på Kalfaret og i Osen 4 på Stord.

Tradisjonen tro var det pinnekjøtt som stod på menyen, med smalahove for de som ønsket å bevege seg ennå lenger ut i den Vestlandske matkultur. Og med medlemmer fra ulike kanter av landet samlet, sier det seg selv at det alltid er litt spenning i hvorledes våre mattradisjoner blir mottatt.

I så måte må vi bare konstatere at også denne gang var det flere som ønsket å smake smalahove for aller første gang. Om årsaken til det var den flotte smalahovepins'en som ble lovet får være usagt, vi konstaterte i alle fall stor stemning og god matlyst.

Når veteraner fra mange år i faget samles, sier det seg selv at mange historier og minner kommer frem. Og alle er jo selvsagt " helt sanne", og som vin blir de bedre med årene. Sikkert er det at det var andre forhold som preget arbeids- og samfunnslivet for ikke så altfor mange årene siden.

Spesielt denne gang var det at flere av fagforeningens mest sentrale tillitsvalgte etter krigen, i år var invitert for å motta sin vel fortjente honnør for langt og trofast medlemsskap. Blant de innbudte var forretningsfører gjennom over 30 år Martin J. Rasmussen som selv også har vært formann, samt de tidligere formennene Ingvald Skorpen og Arne Michelsen. Sistnevnte måtte dessverre melde sykdomsforfall. Dagens leder Ove Toska, var selv gjest denne kvelden i kraft at han hadde 25 års medlemsskap.

Fra Forbundet sentralt kom leder i forhandlingsseksjonen Hans Olav Felix, som brakte med seg hilsener til jubilantene og overrakte merker og diplom for 25 og 40 års jubilantene. For 50 års jubilantene ble de overrakte avdelingens egen gave, en skulptur av Auguste Rodin kalt "The Thinker". Skulpturen henger svært høyt og en må ha 50 års medlemskap sammenhengende i fagbevegelsen for å motta denne.

Dessverre hadde ikke alle jubilantene anledning til å være tilstede, men følgende var jubilanter i 1999:

25 år

Bjørn Yngve Andersen, Per Arne Berger, Johannes Blom, Oddmund Fylkesnes, Øystein Hidle, Johnny Jamgrav, Arne Kleivane, Kjell Leirdal, Arvid Lykkebø, Terje Lekven Nilssen, Arvid Rasmussen, Jan B. Rasmussen, Edvin Rosvoll, Harald Sognnes, Ove Emil Straus, Oddmund Sævareid, Odd Tollaksvik, Ove Toska, Atle Trædal, Ådne Vannes, Roilf Æsøy og Sigrid Østerlid.

40 år

Ørnulf Knutsen, Willy Strømme og Svein Thorgersen

50 år

Åge Grødem, Håkon Hermansen, Arne Michelsen, Martin J. Rasmussen, Sigmund Salhus, Rolf Skeie, Ingvald Skorpen og John Steinar Sørensen.

Jubilanter i Sunnhordland

For medlemmene som bor i Sunnhordland blir merkefesten holdt i fagforeningens egne lokaler i Osen 4 på Stord. Årets jubilantfest ble avholdt den 10 desember 1999. Jubilantfesten ble holdt sammen med pensjonister, tillitsvalgte og representanter fra styret. Årets jubilanter fikk merke og gode ord med takk for 25 års sammenhengende medlemskap.

25 år

Ove Emil Strauss, Oddmund Fylkesnes, Oddmund Sævareid, Odd Tollaksvik, Johannes Blom, Øystein Hidle, Sigrid Østerlid.

Fra venstre Ove Emil Strauss, Oddmund Fylkesnes, Oddmund Sævareid, Odd Tollaksvik og Elektroarbeidernes Fagforenings nestleder Kjell Sverre Aasheim. *Ark. S.*

NOTISER

Valgkampturne for Arbeiderpartiet

EL&IT-Forbundets leder Anders Kristoffersen og stortingsrepresentant fra Hordaland Leif Lund besøkte Bergen fredag 27 august i forbindelse med valgkampen. Det er ikke hver dag forbundslederen er på disse kanter, og Elektroarbeidernes Fagforening takket derfor ja til å motta besøk av de to. Litt korte frister var det, men noen få klubbledere fra fagforeningen og distriktet kom for å stille spørsmål og la seg orientere. Industripolitikk, etterutdanning, skolepolitikk og boligpolitikk var blant temaene som ble diskutert.

Bli lys

I forbindelse med Elektromon-tørenes Forenings 90 års jubileum i 1993, gav foreningen ut en jubileumsbok som gave til sine medlemmer, med tittelen Bli lys. Boka som er skrevet av Thomas Breivik er en fortelling om menneskenes forhold til ilden og lyset frem til den elektriske kraften endret vårt forhold til natten og mørket. Foreningen har fremdeles en del eksemplarer igjen av boken. Dersom det er noen som ønsker seg denne i bokhylla, så kan de ta kontakt med fagforeningen.

Anders Kristoffersen Ark. 115.

Takk for datautstyr

EDB Senteret, Gimle skole, er et tiltak som står for innsamling av "utrangert" datautstyr fra næringslivet og kommunale etater, og som fordeler utstyret videre til bruk i skolene i Bergen. EDB Senteret takker i et brev til Elektroarbeidernes Fagforening for tre "utrangerte" pc-er som ble overlatt senteret i september, i forbindelse med utskifting av datautstyr i foreningen.

Takk fra Norges Naturvernforbund

Norges Naturvernforbund var blant dem som ble tilgodesett med bevilgninger på Elektroarbeidernes Fagforenings årsmøte i 1999. I et brev til foreningen takker Naturvernforbundet på det varmeste for bevilgningen, og skriver at pengene kommer til å gå rett inn i konkret naturvernarbeid.

Økt medlemsinformasjon

Mediautvalget har mottatt tre eksemplarer av den nye klubbavisen som klubben ved Sønnico i Bergen startet opp med i 1999. Klubben har 73 medlemmer kan vi lese, og med voksende medlemstall vil klubben ved å gi ut klubbavis prøve å bedre kontakten med medlemmene. Klubbaviser er en viktig måte for klubbene å gi medlemmene viktig og riktig informasjon på, spesielt i de større bedriftene. Mange har alt klubbaviser, og flere burde kanskje starte opp?
Et annet informasjonstiltak står klubbleder i ABB Installasjon Bergen, Arne Nesheim for. Nesheim som også er fellestilllitsvalgt startet i fjor en klubbavis for alle EL&IT organiserte i ABB Installasjon Norge. Navnet på bladet er Overspenningsvernet.

Thomas Breivik Ark. 08.

50 års jubilanter
Fra venstre Hans Felix fra forbundet, Åge Grødem, Ingvald Skorpen, Martin J. Rasmussen, Sigmund Salhus og leder i fagforeningen Ove Toska

25 års jubilanter
Fra venstre Terje Lekven Nilsen, Ove Toska, Ådne A. Vannes, Rolf Æsøy, Hans Felix fra forbundet, Kjell Leirdal, Atle Trædal og Arvid Rasmussen.

Av Åge Blummenfelt

Vår rettmessige andel

Tariffoppgjøret år 2000

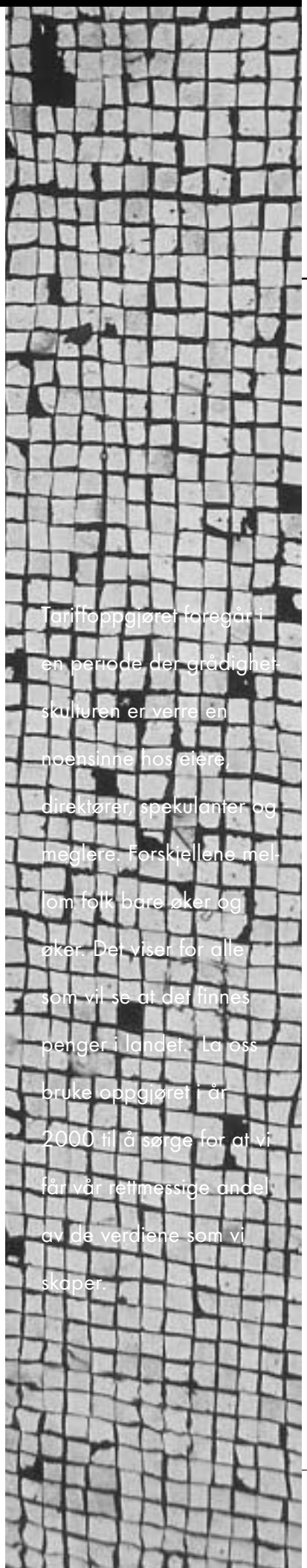

Tariffoppgjøret foregår i en periode der grådighet skulturen er verre en noensinne hos eiere, direktører, spekulanter og meglere. Forskjellene mellom folk bare øker og øker. Det viser for alle som vil se at det finnes penger i landet. La oss bruke oppgjøret i år 2000 til å sørge for at vi får vår rettmessige andel av de verdiene som vi skaper.

Når dette bladet leses er det mulig at vi nærmer oss en konklusjon på tariffoppgjøret for år 2000. Vi skal her i Montørforum forsøke å redegjøre litt for hvordan kravene til årets oppgjør ble utformet og hvorfor de ble som de ble.

Vi i EL&IT forbundet har en etter vår vurdering en lang og grundig vei mot tariffoppgjøret. Våren 99 begynte det med at vi hadde distriktstariff konferanse i Ålesund for å oppsummere oppgjøret fra 98 og for å begynne diskusjonen om oppgjøret for år 2000.
Der møttes 40 representanter fra de fire vestlandsfylkene. Av de var 18 representanter fra Elektroarbeidernes Fagforening. I November møttes 100 representanter fra hele landet i Skien for å diskutere krav og gjøre prioriteringer til årets oppgjør. EL&IT forbundet arrangerer 3 slike store konferanser slik at alle de store tariffområdene skal få sin demokratiske behandling. I forkant av disse konferansene har klubbene fått muligheter til å komme med forslag til tariffoppgjøret. Elektroarbeidernes Fagforening har i tillegg arrangert to klubblederkonferanser der klubblederne har fått anledning til å diskutere forslag til tariffoppgjøret. Som en forstår er det grundige forberedelser som gjøres.
På Landstariffkonferansen i Skien ble det tidlig klart at det var tre hovedkrav som var sentrale.

- Krav om videreutvikling av etter og videreutdanningsreformen (EVU). Først og fremst gjennom sentrale fond som skal sikre livs opphold.
- Den femte ferieuken
- Økt kjøpekraft

Konklusjonen på konferansen var de tre kravene ble likestilt. Som vi ser av de vedtakene som LO gjorde den 8 februar, er alle kravene fra vår Landstariffkonferanse er videreført.
I forkant av dette oppgjøret har det vært mye snakk det såkalte Arntsen utvalget. Et regjeringsoppnevnt utvalg som har lagt stramme økonomiske rammer som skal ligge til grunn for forhandlingene. EL&IT forbundet er meget klare på at det er partene i arbeidslivet som skal legge rammer og ikke utvalg oppnevnt av regjeringen.

Noen av Elektroarbeidernes Fagforenings delegater på landstariffkonferansen i Skien 9-12 november 1999. *Ark. 117.*

I forkant av et tariffoppgjør er det derfor veldig mange som har meninger om hvilke krav vi kan reise og konsekvensene som våre krav måtte ha. Allerede på høstparten pleier NHO direktør Olav Magnussen å dukke frem fra sitt gjemsel for å true med undergang og katastrofe. Etter hvert som våren nærmer seg dukker de opp i tur og orden. Alt fra finansministere og NHO direktører til aviser og "forståsegpåere". Alle med det samme formål, nemlig å formane oss arbeidsfolk til ikke å ødelegge landets økonomi ved at vi er grådige. Det bekymrer oss egentlig ikke at de er der. Det ville bekymre oss mye mer hvis de ikke var der.
Vi må nemlig huske på at et tariffoppgjør handler om fordeling av de verdier som blir skapt i landet vårt. I den grad vi arbeidsfolk klarer å få gode tillegg, så kan det være at det blir mindre til eiere og direktører. Ingen av oss skal få dårligere nattesøvn av det. Snarere tvert i mot.

La oss se litt på kravene slik de er formulert og hva de betyr for oss :

• Når det gjelder kravet om den femte ferieuken eller 30 timer mer fri i året så er det et krav som er overmodent. Gro Harlem Brundtland innføre den første dagen i den femte ferieuken for 19 år siden. Kravet er lett og forstå og det burde egentlig vært innført forlenge siden. Det betyr allikevel ikke at det blir lett å få til

• Kravet om kjøpekraftforbedring for alle, betyr at vi får generelle tillegg som gjør at ikke inflasjonen spiser opp lønnen vår. Hvor mye et slikt tillegg må være, er det fremdeles for tidlig å si.

• Når det gjelder EVU så har vi registrert at det mangler mye på at vi har fått den uken som vi gikk til streik for i 96. Formuleringene som står i Landsoverenskomsten er gode nok, men de har en vesentlig mangel, det er finansiering av livsopphold ved kurs. Vi i Elektroarbeidernes Fagforening har alltid vært av den oppfatning at sentrale fonds må til for å få fart på etter og videreutdanning. Det er derfor veldig gledelig at nettopp sentrale fonds er et tre prioriterte krav fra LO. Retten til fri er sikret, gjennom sentrale fornd vil vi hente ut midler til lønn (livsopphold) i kursperioden.

Tariffoppgjøret foregår i en periode der grådighetskulturen er verre en noensinne hos eiere, direktører, spekulanter og meglere. Forskjellene mellom folk bare øker og øker. Det viser for alle som vil se at det finnes penger i landet. La oss bruke oppgjøret i år 2000 til å sørge for at vi får vår rettmessige andel av de verdiene som vi skaper.

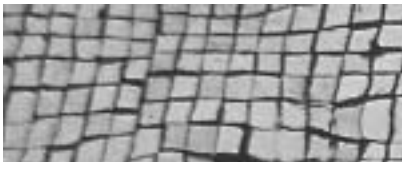

Av Erik Grytdal

Ikke rør Arbeidsmiljø-loven!

Halvårsmøtet i Elektroarbeidernes Fagforening 15 oktober 1999

I alt 72 representanter møtte til halvårsmøtet i Folkets Hus i Bergen denne oktoberdagen.
Det var temadebatten om arbeidstidsordninger som preget dette halvårsmøtet. Det er en viktig debatt som ikke er avsluttet med dette. Som det ble hevdet påvirker et samfunn i endring hele tiden de krav som stilles til arbeidstidsordninger. Det betyr likevel ikke at rammeverket, arbeidsmiljøloven trenger endres. Tvert imot konkluderte representantene med at endringer må skje innenfor trygge rammer, og advarte mot å røre arbeidsmiljøloven.
Foruten temadebatten ble også forslag til statutter for streikefondet diskutert, og alt i alt må dette oppsummeres som et rolig møte.

Fagforeningens leder Ove Toska ønsket medlemmene og gjestene velkommen, og åpnet møtet. I sin orientering om virket det siste halve året sa han at mye tid har vært brukt på organisering av det nye distriktet. Distriktsstyret har utpekt Førde som plassering for lokalkontor i Sogn og Fjordane, og da i tilknytning til LO-kontoret der. Fortsatt vil det nok gå en tid før det er i gjenge, men dette er muligheter vi har tro på. Det har vært avholdt flere klubblederkonferanser, og dette er nyttig for å bygge nettverk. I noen klubber har man fått til etterutdanning, i andre ikke. Etterutdanningen ble ikke slik vi hadde tenkt ved tariffoppgjøret i 1999. Vi har gjort det klart for LO at vi må ha sentrale fonds for å finansiere dette.
Reguleringsklausulen reddet dette mellomoppgjøret for oss siden det ikke ble gitt noe sentralt. Når det gjelder tariffoppgjøret i 2000 skal det holdes konferanser før landstariffkonferansen, og mange forslag er kommet fra klubbene.
OT prop.70 om utleie blir en viktig sak i høst, det er viktig å imøtegå liberaliseringen her, sa han.
Arbeidssituasjonen ser bra ut foran det neste halvåret, men det vil være behov for å bygge flere nye boliger, og det kan hjelpe. Han avsluttet med å understreke hvor viktig det er for oss som fagforening å jobbe politisk.

Evy Buverud Pedersen fra LO var en av hovedinnlederne. *Ark 115.*

Innkalling, dagsorden og forslag til forretningsorden ble deretter godkjent. Til dirigenter ble valgt Åge Blummenfelt og Svein Østensen.

Regnskap og økonomi
Fagforeningens kasserer Åge Blummenfelt la fram halvårsregnskap og orienterte om foreningens økonomi. Regnskapet behandles ikke ved denne anledning, og dette var derfor en rein orientering for representantene. Ingen ønsket ordet til denne orienteringen, og den ble dermed tatt til etterretning.

Statutter for streikefondet
På fagforeningens årsmøte 1999 ble det vedtatt å opprette et eget streikefond i fagforeningen. Det ble også bestemt at styret skulle legge fram forslag til statutter for fondet på halvårsmøtet. Ove Toska innledet om dette og la fram styrets innstillling.

Åge Blummenfelt problematiserte det at folk som bor hjemme blir tvunget inn på arbeidstidsordninger som er tilpasset utenbys personell. *Ark 115.*

Trond Løvstakken fremmet et forslag om å utelate muligheten for å yte solidarisk støtte med midler fra streikefondet. Han mente at disse mulighetene i statuttene ikke var i tråd med intensjonene.
Dag Bergsvåg konstaterte at solidarisk støtte til andre var noe som vanligvis ble bevilget, og at det reint prinsipielt var riktig å si at man hentet det et sted i fra. Han spurte deretter direkte om Løvstakken var imot solidarisk støtte eller om forslaget var reint praktisk begrunnet.
Jon Kristian Viken som på vegne av klubben sin hadde lagt fram forslaget om streikefond, forsikret om at det i forslaget ikke hadde vært intensjonen å begrense støtten til egen arbeidskamp.
Trond Løvstakken sa at hørte forsikringen men han hadde ikke oppfattet den intensjonen da, og diskusjonen på årsmøtet hadde heller ikke gått på det. Han mente forslaget var i tråd med intensjonen og opprettholdt det.
Ove Toska bekreftet at en tidligere hadde gitt solidarisk støtte, og at han heller ikke hadde oppfattet vedtaket slik at dette skulle utelukkes. -Men debatten vil jo avklare det, sa han.
Dag Bergsvåg sa at han hadde stilt et spørsmål til Løvstakken. -Men han vil tydeligvis ikke svare på det, sa han. -Er det dette forsamlingen mener? spurte han, og svarte sjøl at så gale trodde han ikke at det var, og sa at om en var imot så burde en også si det rett ut.
Trond Løvstakken ønsket tydeligvis å imøtegå dette, men han hadde alt brukt opp taletida si. Løvstakkens forslag gikk deretter til avstemming men fikk bare 17 stemmer, og falt. Styrets forslag til statutter ble deretter vedtatt.

Ny fagforeningsfane
Allerede på halvårsmøtet i 1997 hadde det vært reist debatt om ny fagforeningsfane, men saken ble utsatt i påvente av sammenslaåingen til nytt forbund, bl.a. for å avklare navn og logo o.l. Ove Toska la fram saken og sa at det var viktig med et symbol å samle seg om, i flere sammenhenger. -Faner har vi, sa han , men der fremkommer ikke våre rette navn. Styrets forslag gikk på å nedsette en fanekomite med det mandat å innhente to forslag med pristilbud, som legges fram for årsmøtet 2000. De nye fanene, det skal være to stykker, forutsettes avduket på halvårsmøtet 2000. Komiteen skal bestå av leder, nestleder og en representantskapet velger.
Ingen ønsket ordet til debatt, og forslaget ble enstemmig vedtatt. Til å tiltre komiteen foreslo Kjell Sverre Aasheim, Dag Bergsvåg, og han ble også enstemmig valgt.

Temadebatt - arbeidstidsordninger
Det er noen år siden nå at en har lagt opp til reine temadebatter med egne innledere utenfra, på representantskapsmøtene. Det forutsetter blant annet at fagforeningen ikke er bundet av mange andre viktige saker som må behandles. Temaet er endelig viktig nok, spesielt for dem som reiser på anlegg og dem finnes det mange av blant fagforeningens medlemmer.
Ove Toska sa litt om bakgrunnen for å velge akkurat dette temaet. F.eks har en prøveordning med 12-16 rotasjon vært ønsket av noen. Men når det gjelder arbeidstidsordninger må vi tenke helhet. Noe som er bra for enkelte grupper kan gå utover andre.

Første innleder var Evy Buverud Pedersen fra LO. Arbeidstid diskuteres flere steder i fagbevegelsen, og LO deltar i offentlige utvalg som skal se på lovverket omkring slike spørsmål. LO-kongressen1997 diskuterte dette og konkluderte med at man ønsket mer fritid og fleksible arbeidstidsordninger. Dette førte i sin tur til enighet om en tidskontomodell, men det var uenighet om hvordan arbeidstidsreduksjon skulle gjennomføres. Det er også uenighet om fleksibiliteten, og hun skisserte en del områder der dette kan føre til

Roar Abrahamsen fra Fellesforbundet sa i sin innledning at vi ikke må stelle oss slik at vi muliggjør en politisk avvikling av lov og avtaleverk i arbeidstidsspørsmål. *Ark 116.*

problemer. Fleksibiliteten kan gå ut over betaling for ubekvem arbeidstid, og er fleksibiliteten i vår interesse hvis den undergraver normalarbeidsdagen? Arbeidsgiverne på sin side vil ha ordrestyrte arbeidstidsordninger, mens vi vil ha et trygt lovverk. Hun sa også litt om hvilken kunnskap man har når det gjelder avtaler om reising.

Andre innleder var Roar Abrahamsen, sekretær i Fellesforbundet. Han sa at Fellesforbundets prinsipper om arbeidstid var å forsvare normalarbeidsdagen, og ved fleksible arbeidstidsordninger må det være arbeidernes behov som teller. Full lønnskompensasjon ved redusert arbeidstid. Vi ser at mennesker har ulike behov i de ulike fasene i livet. Men arbeidstidsordninger er i ferd med å bli et viktig konkurransemoment, og flere og flere skanser faller , så vi må være våkne. Vi må ikke stelle oss slik at vi innleder en praksis som muliggjør en politisk avvikling av lov og avtaleverk i arbeidstidsspørsmål.

Jan Olav Andersen i EL&IT-forbundet var tredje innleder. Han så ikke for seg noen behov for endringer av lovverket som regulerer arbeidstidsordninger. Diskusjonen om rotasjonsordninger og arbeidstid har pågått i årevis og er ikke ny. Endringer i samfunnet fører også til endringer i synet på arbeidstid og fritid. 12-9 ordningen var noe nytt når den ble lansert. 12-16 ordningen representerer et krav for en ny periode. Men et krav til nye ordninger er at det skal kompenseres for utvidet arbeidstid.

Karsten Bøe var først ut i debatten og sa det ville bli spennende å se om man fikk godkjent 12-16 når det var klubben sjøl som ønsket det. Inntrykket av at arbeidstidsordninger som "kundene" ønsker, eller som er i "norske Interesser" ellers blir godtatt, var noe han delte med flere. Gunnar Røssland tok opp at lengre dager gikk ut over produktiviteten, og at nivået i produktivitetsavtalene måte heves tilsvarende. Åge Blummenfelt problematiserte det at folk som bor hjemme blir tvunget inn på arbeidstidsordninger som er tilpasset utenbys personell. Trond Løvstakken sa at grunnen til at man ikke hadde ønsket å tariffere 12-9 ordningen var fordi man ville ha styringen med denne typen avtaler. Sammen med andre advarte han mot å endre arbeidsmiljøloven, -Vi er enige om rammene slik de er, sa han.

Evy Buverud Pedersen oppsummerte debatten og sa hun følte det bekvemt at en ikke ønsket noen endring av arbeidsmiljøloven. LO har ikke tradisjon for å si nei når arbeidsfolk ber om noe, med mindre det rører ved fundamentale ting. Hun stilte spørsmål om hvorfor gjennomsnittsalderen var så lav i dette forbundet, slik det hadde kommet fram i debatten. -Må vi ha et lovverk som beskytter folk mot seg selv? spurte hun. Til slutt oppfordret hun representantene til å delta i debatten om arbeidstidsordninger og tidskontoordninger framover.

Halvårsmøtet i Elektroarbeidernes Fagforening i Folkets Hus i Bergen, 15 oktober 1999. *Ark. 115.*

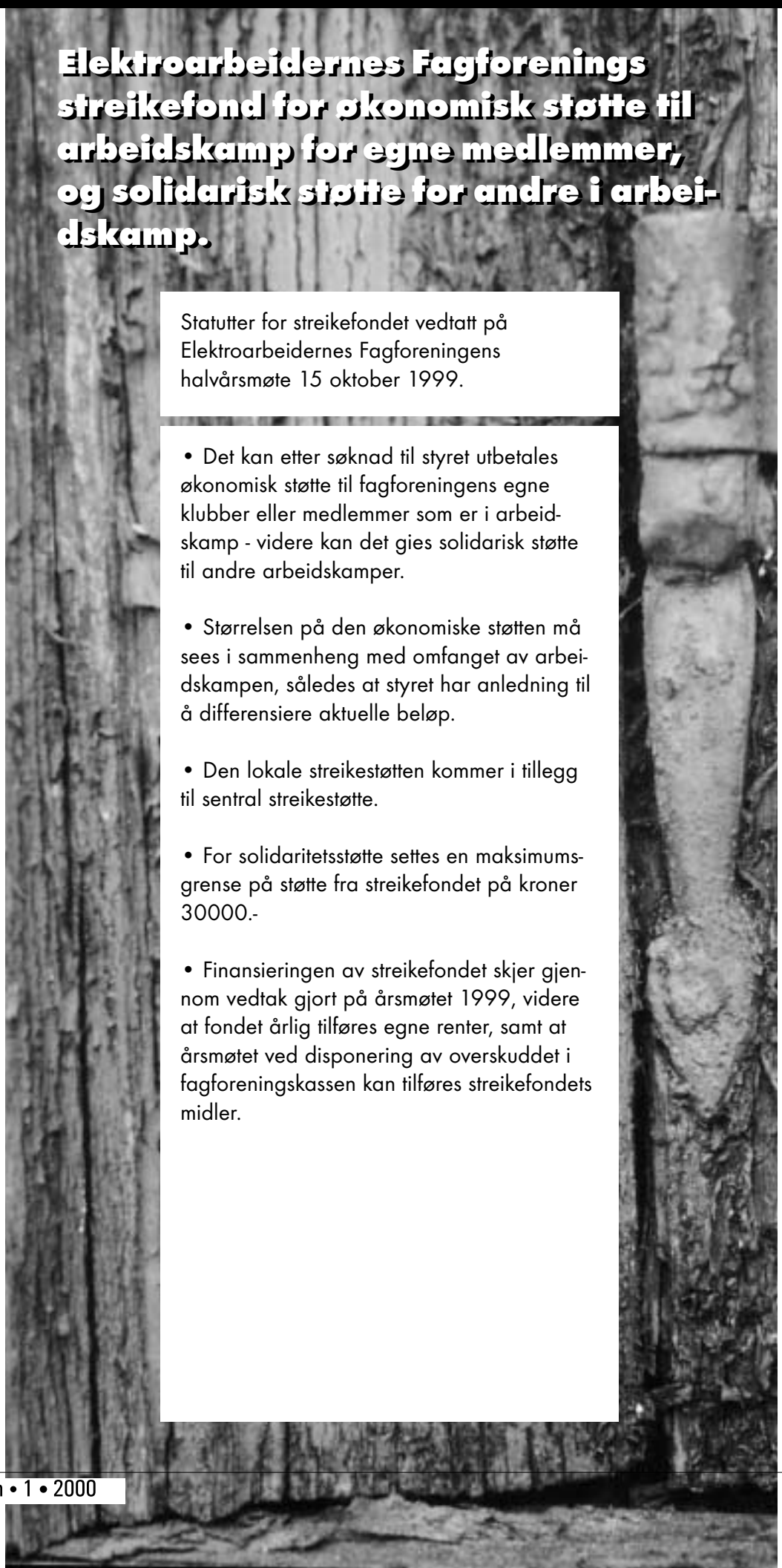

Elektroarbeidernes Fagforenings streikefond for økonomisk støtte til arbeidskamp for egne medlemmer, og solidarisk støtte for andre i arbeidskamp.

Statutter for streikefondet vedtatt på Elektroarbeidernes Fagforeningens halvårsmøte 15 oktober 1999.

• Det kan etter søknad til styret utbetales økonomisk støtte til fagforeningens egne klubber eller medlemmer som er i arbeidskamp - videre kan det gies solidarisk støtte til andre arbeidskamper.

• Størrelsen på den økonomiske støtten må sees i sammenheng med omfanget av arbeidskampen, således at styret har anledning til å differensiere aktuelle beløp.

• Den lokale streikestøtten kommer i tillegg til sentral streikestøtte.

• For solidaritetsstøtte settes en maksimumsgrense på støtte fra streikefondet på kroner 30000.-

• Finansieringen av streikefondet skjer gjennom vedtak gjort på årsmøtet 1999, videre at fondet årlig tilføres egne renter, samt at årsmøtet ved disponering av overskuddet i fagforeningskassen kan tilføres streikefondets midler.

Av Erik Grytdal

Distriktets leder Ove Toska sa at det var dramatisk at OT 70 hadde begrensninger som gjorde det umulig for tillitsvalgte å kreve forhandlinger i forbindelse med utleie. Ark. 117.

Skandaløst

Distriktets halvårsmøte 1999

Det var utsiktene til en ytterligere liberalisering av arbeidsmarkedet i forbindelse med Odelstingsproposisjon 70, og spørsmål omring sysselsettingsloven som dominerte dette halvårsmøtet. Utsiktene til friere former for utleie, der fagbevegelsen mister forhandlingsretten, er ikke akkurat lyse utsikter for arbeidsfolk. Forbundet fikk ros for sin innsats i denne saken, mens LO sin behandling av saken ble betegnet som skandaløs. Temadebatt som innslag på distriktets representantskapsmøte fungerte meget godt, og kan anbefales som noe en trygt kan utprøve videre.

Det var distriktets leder Ove Toska som åpnet halvårsmøtet i EL&IT-forbundet distrikt Hordaland og Sogn og Fjordane, som ble avholdt i Folkets Hus i Bergen 25 november. Han ønsket representantene velkommen, og etter en gjennomgang av formalitetene, der vi nevner at Frode Eriksen og Arild Horsevik ble valgt til dirigenter, ble møtet satt.

Odelstingsproposisjon 70 - Sysselsettingsloven

Representantskapet gikk deretter direkte på den saken som var satt til å være temadebatt på dette møtet. Det var forbundssekretær Henning Solhaug som holdt hovedinnlegget om OT 70. Han redegjorde for den liberaliseringen av arbeidsutleie som denne proposisjonen foreslår. Han innledet med å vise til den innstrammingen som arbeidsmiljølovens §58 hadde gitt i forhold til midlertidige ansettelser når den ble revidert i 1994. Til tross for dette har Norge et av de mest fleksible arbeidsmarked i Europa. Likevel ser vi en trend som ønsker enda mer fleksibilitet. Det er et ønske om privatisering og reduksjon i offentlige utgifter som ligger bak, mente han, og dette er forbundet imot. Til skrekk og advarsel nevnte han som eksempel at i Spania er 34 prosent av arbeidsstyrken midlertidig ansatt. Han redegjorde for forbundets syn i saken, og at det var åpnet for politisk streik dersom proposisjonen ble vedtatt.

Svein Østensen spurte hvordan dette ville slå ut i praksis, for eksempel med hensyn til lønn, og Karsten Eriksen stilte spørsmål om dette i forhold til utleie av utenlandsk arbeidskraft.

Jan Henrik Larsen sa at Elektroarbeidernes Fagforening i sin tid hadde lagt ned et stort arbeid i forbindelse med loven mot midlertidige ansettelser i 1994.

I forbindelse med OT 70 har våre synspunkter vært brakt videre til forbundet som i sin tur har gjort et godt arbeid overfor Stortinget. Larsen var selv blant dem fra distriktene som forbundet tok med for å drive lobbyvirksomhet overfor Stortingsrepresentantene.

Tor Sundby sa at når det gjaldt innleie var det lite heis kom bort i dette, selv om det hadde gått svenske montører på Gardermoen. Disse hadde gått på norske avtaler, og Sundby understreket hvor viktig det internasjonale faglige arbeidet er.

Astrid Skare klaget over høy vikarbruk i Telenor, noe som gikk ut over

av

arbeidsmiljøet. Allerede i dag får ikke de tillitsvalgte oversikt over overtidsbruken til vikarene, de får ikke organisere dem, og vikarene opplever å bli nektet å snakke med de tillitsvalgte.

Åge Blummenfelt sa at det fra politisk hold ble hevdet at det ifølge OECD var sammenheng mellom ansettelsesforhold og arbeidsledighet.

Dette er forhold kunnskapssenteret DeFacto har sjekket med utrederne i OECD, som tvert imot hevder at det ikke finnes bevis for noen slik sammenheng mellom ansettelsesforhold og arbeidsløshet. I likhet med andre roste han forbundet for å ha gjort en god jobb i denne saken. LO har derimot gjort en skandaløs dårlig jobb i forkant av denne saken, sa han, og gjort det lett for høyresiden på Stortinget. -Dette må det ropes et varsko om, sa han.

Ove Toska sa at det var dramatisk at OT 70 hadde begrensninger som gjorde det umulig for tillitsvalgte å kreve forhandlinger i forbindelse med innleie. Han redegjorde for hvordan elektrobransjen hadde løst dette i oljeindustrien gjennom samarbeidsavtaler, og sa at dersom sysselsettingsloven skulle endres, så måtte det heller være en innstramming.

Henning Solberg avsluttet med å si at lov- og avtaleverket aldri kan løse problemene. -Men det gir et godt grunnlag, sa han, og understreket at det er viktig med aktive klubber og fagforeninger.

Til slutt orienterte Ove Toska om forberedelsen til en eventuell politisk streik.

Telenor-Telia

Svein E. Solheim som var de tillitsvalgtes representant i forbindelse med Telenor-Telia fusjonen redegjorde for det arbeidet de tillitsvalgte hadde gjort i forbindelse med dette. De hadde inngått en samarbeidsavtale med svensk fagbevegelse i mars -99, men avtalen ble satt på prøve i forbindelse med fordelingen av styrets representanter, sa han. Han hadde alltid satt pris på staten som eier, sa han, og var bekymret over hvem som kunne kjøpe selskapet i neste omgang. Nå ville selskapet bli notert på børsen, og dette ville stille krav til lønnsomhet.

Med bakgrunn i alle disse negative sidene stilte undertegnede spørsmål om hvordan det da var mulig å trekke den konklusjonen at det var riktig å stille seg bak fusjonen.

Svein Davidsen ville ha en videre debatt omkring dette, og hadde også stilt spørsmål om dette i forbundsstyret. Han mente vi måtte ha en breiere behandling fra fagbevegelsens side når slike viktige samfunnsmessige saker skal behandles, flere må trekkes med. Han foreslo også at halvårsmøtet uttalte seg om dette.

Jan Henrik Larsen problematiserte det å representere fagbevegelsen som bevegelse og det å være tillitsvalgt for en bedrift, med eksempler også fra hva som skjedde når oljeselskapet Saga skulle selges.

Det ble vedtatt at arbeidsutvalget i distriktet skulle lage en uttalelse til forbundet i sakens anledning.

Status i distriktet

Ove Toska orienterte om status i distriktet. Styret har fått to søknader om å danne fagforeninger på PD (Elektrobransjen, offentlig sektor). Dette har styret godkjent, men målsettingen om bare en, ligger fast. Økonomien har vært diskutert mye, og saker har blitt sendt over til fagforeningen eller lagt i bero på grunn av denne. Først neste år (2000) får vi en helhetlig økonomisk oversikt, og inntil da prøver vi å bygge oss opp økonomisk for å få i gang aktiviteter. Styret trenger en god kontakt med de tillitsvalgte i distriktet. Spesielt TD har en struktur det har tatt lang tid å skaffe seg oversikt over. Den lokale delen av dette må ikke glemmes, og det har blitt etablert lokalkontor også i Førde, i tilknytning til LO-kontoret der. I hovedkontoret i Kalfarveien 71 pågår det for tiden ombygging. Distriktet er ellers aktiv til forhold til politisk og organisatorisk arbeid, -Organisasjonen skal bygges ut hele veien, avsluttet han.

EL&IT-forbundet distrikt Hordaland og Sogn og Fjordane, avholdt sitt halvårlige representantskapsmøte i Folkets Hus i Bergen 25 november 1999. *Ark. 117.*

Av Ove Toska

Ombygging av Kalfarvei 72

Fagforeningen har i dag 2 eiendommer, Osen 4 på Leirvik - Stord og i Kalfarvei 71 - Bergen. I disse eiendommer er vår administrasjon plassert og er å finne til daglig. Osen 4 har ganske nylig gjennomgått en omfattende rehabilitering og fremstår i dag i moderne og oppdaterte fasiliteter. For Kalfarvei 71 har det etter hvert opparbeidet seg ett behov for noe ombygging for å fremstå bedre rustet som arbeidsplass og et moderne fagforenings-kontor. Dette forsterket seg ytterligere etter etableringen av det nye forbundet og Distriktets hovedkontor ble plassert der.

Det ble derfor i fjor høst besluttet å ta fatt på oppgaven. Etter en anbuds-runde ble de ulike arbeidsoppdrag plassert. De bedrifter som ble valgt til samarbeidspartnere var for tømrerfaget Åsane Byggmester-forretning, elektriske installasjoner Sønnico, rørlegger VVS Bygg og murarbeidet Hans Toppe.

Andre etasje er ferdig

Denne etasjen ble pusset opp etter forrige leietaker. Nå har heismontørene kommet inn som nye leietakere fra oktober 99. Oppussingen i andre etasje innebar en god del malerarbeid og Knut Karlsen har gjort en kjempejobb for oss med dette. Vi er heldige som har en vaktmester som Knut - alltid i godt humør og klar for en liten utfordring.

Garderober og bedre inneklima for de ansatte

Sentralt i arbeidet med ombyggingen var behovet for å gi de ansatte et bedre inneklima gjennom flytting av fax og kopimaskin til et område med avtrekksvifter for utlufting av avgasser. Videre var behovet for garderober for de ansatte og flere toaletter en nødvendighet etter som bruken av huset gjennom årene har økt. Dette innebar at kjelleren i større grad ble om-disponert til dette formål, samt til en kjellerstue.
I tillegg skal også lokalene i første etasje i denne omgang "oppfriskes og fornyes" med en del påkrevet malerarbeid.

Bedre plass til arrangementer

Fagforeningen har gjennom året en del arrangement i egne lokaler. Disse har vi gjennomført i god stil, men under litt trange forhold. Nå gir ombyggingen oss muligheter til langt bedre forhold, gjennom at vi har laget en egen kjellerstue til slike formål. Denne vil det også sammen med de øvrige møtelokaler i huset være mulig å låne for arrangement i fagforeningens klubber, klubbstyrer osv.

Oppdaterte elektriske installasjoner

Kalfarvei 71 er bygget i 1916, og gjennomgikk en total oppussing i 1954. Elektromontørenes Forening kjøpte huset i 1974. Huset ble pusset og malt utvendig i fjor, og nå foregår en omfattende modernisering innvendig. Ark.115.

Knut Karlsen har lagt ned et betydelig arbeid i forbindelse med oppussingen. Dette skal bli nye kontorer i andre etasje. *Ark.115.*

Arbeidet med ny kjellerstue er i gang. *Ark.117.*

Overraskelser ?

Det har vært et omfattende arbeidsoppdrag som nå nærmer seg slutten og vi beregner å ha vårt første arrangement etter ombyggingen 1.mai.

Noen overraskelser har det vært - og slik vil det være under denne type jobber. Handverkerne har gjort en kjempejobb for oss, og har løst de ulike utfordringer en slik jobb i ett gammelt hus krever. Dette er en type arbeid som krever sin fagarbeider.

I denne perioden som arbeidet har pågått har det vært litt "støvete" forhold hos oss og noe rotet, men våre medarbeidere her på kontoret har tatt dette på strak arm, uten å beklage seg på noen måte.

Vi vil komme tilbake å presentere huset i Montørforum, etter ferdig ombygging.

Her skal det bli ny kjellerstue. *Ark.119.*

På dette området installeres det nytt dataanlegg med en server i nettverk , kombinert brann- og innbruddsalarm samt omlegging av installasjonen i huset over i installasjonskanaler. Et arbeid som også har inkludert flytting av hovedtavle og inntak. Vi vil med dette fremstå godt rustet for å løse våre felles oppgaver.

Kjellerstuen tar form. *Ark.119.*

Tømrerene Rolf Pletten og Hans Wik ser noe betenkte ut.

Av Erik Grytdal

Vi har et lik i lasten

Da EL&IT-forbundet ble stiftet i november 1998 hadde det daværende Tele og Data-forbundet en spesialordning for sine høytlønna, som innebar at de høytlønna ikke betalte medlemskontingenten prosentvis av lønna slik deres lavtlønna kamerater gjorde. Derimot ble de høytlønna tilgodesett med et kontingenttak som i praksis betydde at de med lav inntekt betalte forholdsvis mer i kontingent enn de høytlønna sjefene.

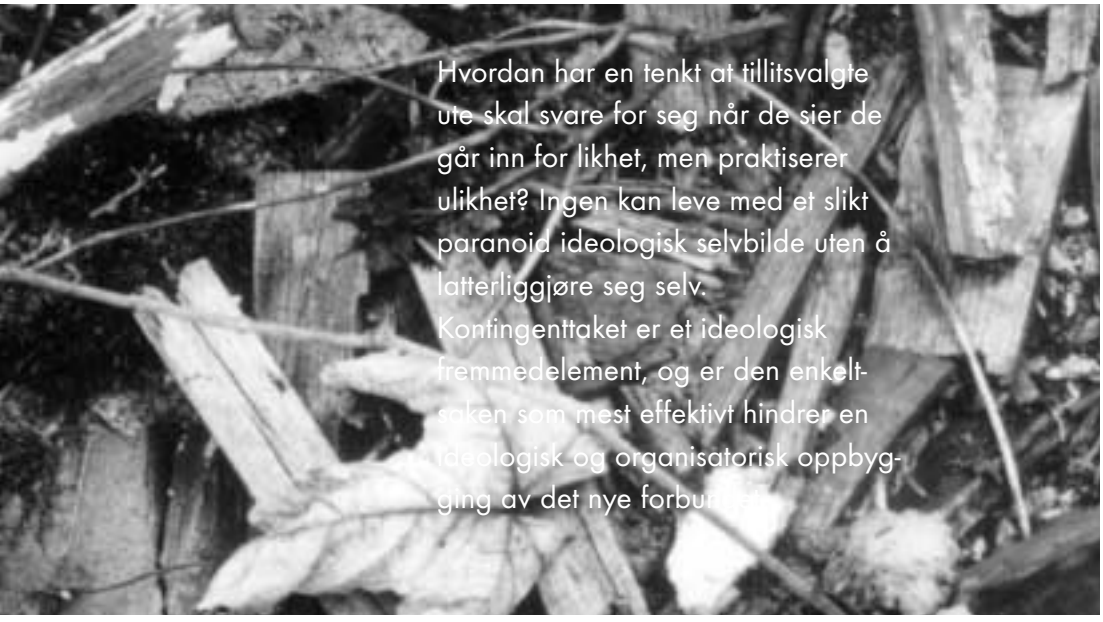

Hvordan har en tenkt at tillitsvalgte ute skal svare for seg når de sier de går inn for likhet, men praktiserer ulikhet? Ingen kan leve med et slikt paranoid ideologisk selvbilde uten å latterliggjøre seg selv.
Kontingenttaket er et ideologisk fremmedelement, og er den enkeltsaken som mest effektivt hindrer en ideologisk og organisatorisk oppbygging av det nye forbundet.

Dette forholdet, som alt før sammenslåingen hadde ført til stor uenighet, kom sjølsagt opp på Landsmøtet når vedtektene til det nye forbundet skulle lages. Det som skjedde på Landsmøtet var at innstillingen om et kontingenttak i det nye forbundet ikke bare ble sterkt kritisert, men til de grader satt på plass at ledelsen i NEKF måtte be forsamlingen pent om å godta ordningen for ikke å splitte det nye forbundet. Men implisitt i innstillingen lå også at det framtidige landsstyret skulle "se" på ordningen seinere. Det var vanskelig å tolke stemningen på Landsmøtet annerledes enn at ordningen med kontingenttak da skulle fjernes. Og slik ble kontingenttaket innført i EL&IT-forbundet.

Dette var også den eneste begrunnelsen som støttet kontingettaket på Landsmøtet. Ingen av landsmøtedelegatene forsvarte kontingenttaket på prinsipielt grunnlag. Absolutt ingen. Ingen av de 35 landsstyremedlemmene som nå har knesatt prinsippet om kontingenttak i landsstyret talte for dette synet på Landsmøtet.
Nå etter at de er valgt inn i landstyret har de ikke bare begynt å snakke om kontingenttaket, de har virkelig lagt hodene i bløt for å gi dette ideologiske liket i lasten en ny innpakning og en ny holdbarhetsdato. Ved å si at ingen skal betale mer enn 400 kroner i måneden slipper en å gå inn på hvem som slipper unna betalingen, og hva de tjener. Og drømmen om en dag å tjene så godt at solidaritet ikke er nødvendig, blir opprettholdt.

For å gjøre det helt klart for alle, denne fillesaken er langt mer alvorlig enn de 35 blå kanskje er klar over. Kontingenttaket skal vekk, og ingen trenger å ha forhåpninger om at dette er en sak som kommer til å bli gjemt og glemt. Kontingenttaket er et ideologisk fremmedelement, og det er den enkeltsaken som mest effektivt hindrer en ideologisk og organisatorisk oppbygging av det nye forbundet.
Ideologisk fordi den i praksis for-

fordeler de med best inntekter på bekostning av dem med lavere inntekter. Med andre ord, fattigdommen er hver enkelt sitt ansvar og solidaritet er en vare med prisgaranti opp til 400 kroner måneden. Denne ordningen avslører skremmende kunnskapssvikt hos mange av forbundets fremste tillitsvalgte med hensyn til arbeiderbevegelsens grunnverdier. Hvordan har de 35 blå tenkt at tillitsvalgte ute skal svare for seg når de sier de går inn for likhet, men praktiserer ulikhet? At EL&IT-forbundet er et forbund der det er opp til hvert enkelt medlem sjøl å praktisere likhet og ulikhet etter eget hode? Ingen kan leve med et slikt paranoid ideologisk selvbilde uten å latterliggjøre seg selv. Derfor kan heller ikke et slikt kontingenttak overleve, uten å bli framstilt som noe annet enn det det virkelig er. Derfor reiser landsstyrets kontingentvedtak svært alvorlige spørsmål omkring forbundets ideologiske og historiske forståelse av seg selv, som må tvinge en debatt om dette opp i dagen.

Organisatorisk legger kontingenttaket sjølsagt en rekke praktiske hindre i veien for EL&IT-forbundets byggende arbeid. En ting er å operere med en kontingent som i det ene øyeblikket bygger på prosentutregning, og i det neste øyeblikket er et fast kronebeløp.
Dersom distriktene skal utvikle seg til sterke samlende organisasjonsmessige enheter må økonomien også tilpasses en slik målsetting. En medlemskontingent som er urettferdig og gir de høytlønna særfordeler, står i veien for en hver økonomisk diskusjon og stenger dermed også for den organisasjonsbygginga som vi nå skulle gått i gang med.

Ideelt skal medlemskapet i fagbevegelsen være et tilbud om å bli med i en bevegelse for å ivareta det enkelte medlem som del av en helhet, et kollektiv. I en erkjennelse av at sammen står vi sterkere enn aleine. Derfor er fagbevegelsens viktigste arbeid å skape kollektive ordninger i form av avtaler som er lik for alle, offentlig velferd som er lik for alle osv. I dette inngår sjølsagt også at skal alle få etter behov, må også alle yte etter evne.

Det er altså dette budskapet de 35 blå hevder at de ikke kan selge for mer enn 400 kroner måneden til eventuelt nye medlemmer innenfor IT bransjen fordi kontingenten da blir for høy. Det er mulig at det er vanskelig for noen å argumentere for dette, men da kan det hende at det er argumentene det er noe i veien med, og ikke budskapet. Det kan faktisk også være slik at det kan være andre årsaker til at en ikke klarer å verve nye medlemmer i høytlønna deler av arbeiderklassen. Som for eksempel at det finnes skikt som objektivt sett ikke har særlig nytte av å være med, eller som heller ikke deler arbeiderbevegelsens grunnverdier og som vi derfor faktisk best kan klare oss uten.

Det vil innenfor et kollektiv som fagbevegelsen være slik at de som evner mest også må yte mest. Det betyr ikke at de som yter mest i dag, også er de som yter mest i framtiden. Tvert imot kan det være dem som da trenger mest solidaritet fra andre. De som ikke evner å forstå det, og heller vil være sin egen lykkes smed trenger ikke vi påtvinge medlemskap for at det nok en gang skal bekreftes at de har rett og vi tar feil.

Distrikt Hordaland og Sogn og Fjordane må på sitt årsmøte i år gjøre vedtak som legger press på landsstyret for å fjerne kontingenttaket. Krav om å gi distriktene anledning til å vedta ekstrakontingent må heller ikke utelukkes.

Kjell Valvatne er blitt pensjonist

Ved en sammenkomst på ABB OS ble det markert at den mangeårige medarbeider og tillitsmann Kjell Valvatne gikk over i pensjonistenes rekker. Til stede var Elektroarbeidernes Fagforenings leder Ove Toska, representer for klubben og bedriften. Ove Toska takket Valvatne for innsatsen gjennom mange år. Valvatne har vært organisert siden 1952. Han har vært kortidssekretær for forbundet på Mongstad/Sture anlegget, og han har vært oljekoordinerende tillitsmann i Nordsjøen, samt at han har vært klubbleder i en årrekke, bare for å nevne noen av tillitsvervene. Vi ønsker lykke til med pensjonisttilværelsen.

Kjell Valvatne takkes for sin innsats for foreningen gjennom mange år av Elektroarbeidernes Fagforenings leder Ove Toska. Bildet er fra sammenkomsten på bedriften i forbindelse med at Valvatne gikk over i pensjonistenes rekker.

Kjell Valvatne har vært en aktiv tillitsmann gjennom mange år. *Ark.67.*

Av Erik Grytdal

Seiren følger våre faner....

Fagforeningsfaner er preget av tradisjoner og historie. En fanekomite bestående av Ove Toska, Kjell Sverre Aasheim og Dag Bergsvåg, skal på foreningens årsmøte i 2000 fremlegge utkast til ny fagforeningsfane. Representantskapet skal bestemme hvilket forslag som er det beste, og går alt etter planen skal den nye fanen til Elektroarbeidernes Fagforening avdukes seinere i år. Fanen skal lages i to eksemplarer og plasseres henholdsvis i Bergen og på Stord.

"Da er da stora og da er da glupa, at merkje da stend om mannen han stupa"
Per Sivle

Arne Runnane, Magne Spissøy og kunstneren Torill Stegane arbeider med å montere fanen klar til 1. mai 1985. *Ark. S.*

både Elektromontørenes Forening i Bergen, og Stord Elektrikerforening som sammen dannet Elektroarbeidernes Fagforening i 1997, hadde sine egne faner. Navneskiftet og slitasje gjorde at anskaffelse av ny fane alt den gangen var aktuelt. Men organisasjonsendringer var også i emning i forbundet, og representantskapet fant det fornuftig å utsette anskaffelse av ny fane til det nye forbundet var på plass, med ny logo og det hele. Halvårsmøtet slo fast at et utvalg bestående av Ove Toska, Kjell Sverre Aasheim og Dag Bergsvåg, skal fremlegge utkast til ny fane for foreningens årsmøte i 2000. Representantskapet skal bestemme hvilket forslag som er det beste, og går alt etter planen skal den nye fanen til Elektroarbeidernes Fagforening avdukes seinere i år. Fanen skal lages i to eksemplarer og plasseres henholdsvis i Bergen og på Stord.

Fanebruk før og nå

Fagforeningsfanen brukes ikke bare 1. Mai, men også når Elektroarbeidernes Fagforening deltar i ulike demonstrasjoner og markeringer. Men fagforeningsfaner er også tradisjoner og historie. Det er derfor litt lettvint å påstå at nå i billedmedienes tidsalder fyller fagforeningsfanen det en markedskonsulent ville kalt et profileringsbehov. Det er viktig å markere at vi er til stede, både med å vise oss i aviser og på TV, men fagforeningsfanen er i sin tradisjon noe langt mer enn et reklameobjekt.

Om fagforeningsfanene ble brukt flittigere tidligere, er likevel den viktigste forskjellen

kanskje at fanene ble brukt annerledes før. Med fagforeningen som et sosialt og kulturelt samlingspunkt var det vanlig at fanene også ble brukt ved begravelser, brylluper eller fester når medlemmene fylte runde år. Også på 17. Mai har fagforeningsfanen vært i bruk i en historisk periode, særlig etter frigjøringen i 1945.

Elektromontørenes Forenings faner

"Den forening som under forrige verdenskrigs første år sto utenfor Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund hadde da den ble oppløst noen eiendeler og midler som ble overdratt Elektromontørenes Forening." Slik fikk Elektromontørenes Forening en del midler til rådighet som kunne avsettes til fane, går det fram av foreningens beretning fra 1953. Det var imidlertid ikke tilstrekkelig, innsamlinger og inntekter fra ulike arrangement måtte til for å reise nok penger til fagforeningsfane. Dette lyktes, og foreningens første fane ble utført av kunstmaler Nordahl i Dreggen som også hadde utført flere fanedekorasjoner for andre fagforeninger i Bergen. Fanen ble innviet under en festlig tilstelning i Haandværksvendenes Forening den 26 april 1919.

Henrik Gjellesvik som var foreningens formann 1918-1919, og som var medlem av fanekomiteen, laget utkast til emblem

(toppstykke). Toppstykket som forestilte en lyspære, et skrujern og en tang, var i bruk helt til 1950. Da ble dette skiftet ut med NEKFs emblem etter et ideutkast av Eivind Osland og Johannes Størksen. Som vi husker ble foreningen igjen medlem i forbundet i 1949, etter å ha vært ekskludert siden 1931. Det nye toppstykket ble laget av Aug. Hole metallverksted, og har vært i bruk fram til i dag. Den gamle fanen var i bruk helt fram til 1967. Den er nå plassert i Bergen bymuseum, men skal etter som det hevdes være i en elendig forfatning.

Den 5 april 1965 ble foreningens styre enig om å etablere en fanekomite. Men først i oktober 1966 ble den nedsatt med medlemmene Alf Knudsen, Tore Dahlberg og Eivind Osland. Foreningen aksepterte et tilbud fra Ralf Tyse, komplett fane for kroner 2700. Fanen ble avduket på medlemsmøte 29 april 1968, og var med for første gang i 1. Mai toget samme år. Det er denne fanen som nå skal få sin avløsning etter 32 år.

Toppstykket etter ide av Henrik Gjellesvik, på Elektromontørenes Forenings første fane .

Toppstykket på Elektromontørenes Fane fra 1950.

Framsida av Stord Elektrikarforening sin fane. *Ark. S.*

Baksida av Stord Elektrikarforening sin fane. *Ark. S.*

Stord Elektrikarforenings fane

Stord Elektrikarforening ble stiftet i 1953. Mens elektromontørene i Bergen ventet 16 år på å få sin fane, ventet de på Stord dobbelt så lenge. Men det var et savn å ikke kunne bære en egen fane på 1. Mai. Stord var etter hvert blitt et senter med en betydelig skipsindustri, og medlemstallet vokste. Tidlig i 1985 ble det derfor nedsatt en fanekomite bestående av Arne Runnane, Magne Spissøy og Knut Nygård. Nå hastet det, det var viktig å få fanen klar til 1. Mai. Det lyktes, i slutten av april 1985 var fanen klar, utført av kunstneren Torill Stegane fra Stord.

Fanekomiteen stilte som krav at NEKF logoen, og et lyn skulle være med, noe kunstneren mente kunne gjøres. Også en appell skulle med, og det ble utlyst en konkurranse blant medlemmene. Appellen Gjør din plikt krev din rett, innsendt av Arne Runnane vant, og preger baksida av fanen.

Elektromontørenes Forenings første fane fra 1918

Baksida av Elektromontørenes Forenings første fane.

Elektromontørenes Forenings fane fra 1968. Motivet er likt på begge sider, og har et oppheng beregnet for at fanen skal synes fra begge sider av et eventuelt opptog, i motsetning til den gamle der motivet skal komme til syne forfra.

Returadresse:
Kalfarvei 71
5018 Bergen

Elektroarbeidernes Fagforening Hordaland, Sogn og Fjordane. Styret:

Leder: Ove G. Toska, Sønnico AS, Bergen

Nestleder: Kjell Sverre Aasheim, Aker Elektro, Stord

Sekretær: Arne Nesheim, ABB installasjon, Bergen

Kasserer: Åge Blummenfelt, Sønnico A/S, Bergen

Styremedlem: Ernst M. Endresen, Aker Elektro, Stord

Styremedlem: Trond Løvstakken, Aker Elektro, Bergen

Styremedlem: Karsten Bøe, ABB OS, Bergen

Styremedlem: Svenn Arne Rygg, Holen Elektro, Sogndal

Styremedlem: Dag Bergsvåg, Børtveit Elektro Stord

1. Vara: Karsten Eriksen, ABB Installasjon, Austevoll

2. Vara: Terje Walle, Magnus Thunstvedt A/S Bergen

3. Vara: Geir Særsten, Svein Hatvik A/S Bergen

4. Vara: Atle Teigland, Aker Elektro Offshore, Bergen

Distriktssekretær: Arne Runnane

Dsitriktssekretær: Jan Henrik Larsen

ARBEIDSUTVALGET
Ove G. Toska, Sønnico AS, Bergen
Kjell Sverre Aasheim, Aker Elektro, Stord
Arne Nesheim, ABB Installasjon, Bergen
Åge Blummenfelt, Sønnico A/S
Arne Runnane,
Jan Henrik Larsen

ADMINISTRASJONEN BERGEN

Kalfarvei 71,
5018 Bergen
Telefon: 55 55 36 60
Telefax: 55 55 36 61

Kontorfullmektig: Le Hang Nguyen

Sekretær: Liv Berge

Dsitriktssekretær: Jan Henrik Larsen

ADMINISTRASJONEN STORD

Osen 4
Postboks 495 - 5401 STORD
Telefon: 53 41 41 55
Telefax: 53 41 44 17

Kontorfullmektig: Vigdis Røyrvik

Distriktssekretær: Arne Runnane

STUDIE OG FAGUTDANNINDSUTVALGETt

Leder	Åge Blummenfelt, Sønnico A/S, Bergen
Medlem	Dag Bergsvåg, Børtveit El. Stord
Medlem	Tom Reinshol, Aker Elektro Inst. Stord
Medlem	Inge Øpstad, Aker Elektro, Stord
Medlem	Rolf Terje Røsvik, Aker Elektro, Stord
Medlem	Asle Gjerde, M. Thunestvedt A/S, Bergen
Medlem	Geir Særsten, Svein Hatvik A/S, Bergen

SKIPS OG OLJEUTVALGET

Leder	Trond Løvstakken, Aker Elektro Offshore, Bergen
Medlem	Atle Kaldestad, Aker Elektro Inst. Stord
Medlem	Kjell Sverre Aasheim, Aker Elektro, Stord
Medlem	Rune Grimstad, Harvest Elektro, Florø
Medlem	Svein Østensen, Svein Hatvik A/S, Bergen
Medlem	Trond Karlsen, Sønnico A/S, Bergen
Medlem	Bjarte Amundsen, ABB OS, Bergen
Medlem	Karsten Eriksen, ABB Inst., Austevoll

HELSE, MILJØ OG SIKKERHETSUTVALGET (HMS)

Leder	Inge Øpstad, Aker Elektro, Stord
Sekretær	Ørjan Daae, ABB OS, Bergen
Medlem	John Robert Grønås, Aker Elektro Inst., Sagvåg
Medlem	Per Chr. Thunes, Siemens A/S, Bergen
Medlem	Torkild Silden, M. Thunestvedt A/S, Bergen
Medlem	Gunnar Saue, Aker Elektro, Stord
Medlem	Ernst M. Endresen, Aker Elektro, Stord

MEDIAUTVALGET

Leder	Erik Grytdal, ABB Inst. A/S, Bergen
Medlem	Åge Blummenfelt, Sønnico A/S, Bergen
Medlem	Jan Henrik Larsen, Elektroarbeidernes Fagforening
Medlem	Ole Peder Grip, Aker Elektro, Stord
Medlem	Egil Gulholm, ABB Inst., Førde
Medlem	Tor Ivar Fuglø, Aker Elektro Inst, Sagvåg

TARIFFUTVALGET

Leder	Ove Toska
Medlem	Gunnar Røssland, Siemens A/S, Bergen
Medlem	Jan Henrik Larsen, Elektroarbeidernes Fagforening
Medlem	Tone Rimmereide, Aker Elektro, Stord
Medlem	Tom Reinshol, Aker Elektro Inst. Sagvåg
Medlem	Eirik Hønsi, Petterson&Gjellesvik A/S, Bergen
Medlem	Wiggo Heimtun, Sønnico A/S, Florø

BUDSJETTKOMITE

Leder	Ove Toska
Kasserer	Åge Blummenfelt, Sønnico A/S, Bergen
Medlem	Rolf Terje Røsvik, Aker Elektro, Stord
Medlem	Trond Løvstakken, Aker Elektro Offshore, Bergen
Medlem	Vidar Harkestad, Luneng Elektro, Bergen
Medlem	Eirik Hønsi, Petterson&Gjellesvik A/S, Bergen

VALGKOMITE

Medlem	Jon Kristian Viken, ABB Inst. A/S Bergen
Medlem	Svein Østensen, Svein Hatvik A/S, Bergen
Medlem	Eirik Hønsi, Petterson & Gjellesvik, Bergen
Medlem	Johannes Blom, Aker Elektro, Stord

Styrets repr. Atle Teigland, Aker Elektro Offshore, Bergen

REVISORER

Revisor	Svein Østensen, Svein Hatvik A/S, Bergen
Vara	Helge Lægreid, ABB Inst.A/S Bergen
Revisor	Johannes Blom, Aker Elektro, Stord
Vara	Kjell-Ove Ege, Sønnico A/S, Bergen

ELEKTROARBEIDERNES FAGFORENING HAR TIL OPPGAVE Å ORGANISERE ANSATTE I ELEKTROBRANSJEN I PRIVAT SEKTOR I BERGEN, HORDALAND OG SOGN OG FJORDANE. ELEKTROARBEIDERNES FAGFORENING HAR CA 2100 MEDLEMMER OG ER TILSLUTTET LO - FORBUNDET EL&IT-FORBUNDET.